

D-FEST 2021

6. i 7. svibnja 2021.

DESETI FESTIVAL HRVATSKIH DIGITALIZACIJSKIH PROJEKATA

Programska knjižica

Deseti festival hrvatskih digitalizacijskih projekata

Organizator:

Podrška:

Sadržaj

O Desetom festivalu hrvatskih digitalizacijskih projekata / **6**

Program / **11**

Sažeci izlaganja / **21**

Sažeci posterskih izlaganja / **57**

Biografije autora / **75**

Programski i organizacijski odbor / **103**

O Desetom festivalu hrvatskih digitalizacijskih projekata

Deseti D-fest – skup posvećen digitalizaciji kulturne i znanstvene baštine, sustavima za upravljanje digitalnom građom, digitalnim proizvodima i uslugama te promociji digitalizacijskih projekata – u ovogodišnjem raznovrsnom programu uobičajeno donosi novosti iz područja digitalizacije građe u knjižnicama i ostalim baštinskim ustanovama, pregled digitalizacijskih projekata te izlaganja kojima se daje uvid u teorijski i normativni okvir koji određuje razvoj područja digitalizacije i izgradnje digitalnih zbirki.

Ovogodišnji obljetnički 10. festival hrvatskih digitalizacijskih projekata, uz pregled devet dosad održanih Festivala koji su sustavno pratili, promovirali i podupirali razvoj digitalizacije, bavi se s još dvjema važnim obljetnicama – pregledom dva desetljeća rada na normativnim i strukturalnim pretpostavkama za razvoj Hrvatske digitalne knjižnice te trideset godina provedbe projekata digitalizacije građe u Hrvatskoj. Prvi dan Festivala donosi i pregled aktivnosti prve godine projekta *e-kultura – Digitalizacija kulturne baštine* Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske i partnerskih ustanova, a tema se dalje nadopunjuje i kontekstualizira izlaganjima o digitalnom objedinjavanju i promoviranju digitalnih zbirki. Ostala se izlaganja prvog dana Festivala bave prikazom konkretnih realizacija projekata i sustava, a nastavljaju predstavljanjem posterskih izlaganja s nizom zanimljivih tema.

Drugi dan Festivala nastavlja se razmatranjem pitanja odnosa digitalizacije i novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima te predstavljanjem projekata u kojima je uređivanje pravnih odnosa s autorima bilo važno za njihovu provedbu. Aktualna tema digitalne humanistike provlači se kroz nekoliko predavanja o korištenju digitalne građe za provedbu istraživanja i interpretacije baštine. Važnost digitalizacije građe u baštinskim ustanovama dodatno se naglašava predstavljanjem nekoliko projekata kojima je cilj zaštita i šira dostupnost građe za područje

edukacije, ali i za širu javnost. Ove se godine predstavljaju i četiri nove virtualne izložbe.

Uz predstavljanje normativnih i teorijskih smjernica iz područja digitalnih knjižnica te primjera dobre prakse, Festival će omogućiti prostor za raspravu i razmjenu ideja povezanih s aktualnim zbivanjima u području digitalizacije. Iako ove godine isključivo u virtualnom okruženju, vjerujemo da će D-fest i ove godine pridonijeti osnaživanju sudionika novim informacijama i spoznajama iz području digitalizacije građe.

PROGRAM

PROGRAM

Četvrtak, 6. svibnja 2021.

09:30 – 09:45 **Otvaranje Festivala i pozdravni govori**

09:45 – 11:15 **Tatjana Aparac-Jelušić** (redovita profesorica u trajnom zvanju, u miru): Dva desetljeća djelovanja na normativnim i strukturalnim pretpostavkama za razvoj Hrvatske digitalne knjižnice: pogled iz osobne perspektive

Jelena Rubić (Ministarstvo kulture i medija): *e-Kultura – Digitalizacija kulturne baštine*: prva godina projekta

Sofija Klarin Zadavec (Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu): Ususret tridesetoj obljetnici prvog projekta digitalizacije knjižnične građe u Republici Hrvatskoj

Dunja Seiter Šverko, Renata Petrušić (Državni arhiv u Rijeci; Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu): Deset godina D-festa

11:15 – 11:30 **Stanka**

11:30 – 12:30 **Blago Markota** (Hrvatska radiotelevizija): U-matic

Radovan Vrana (Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu): Promoviranje digitalnih zbirki

Tamara Butigan Vučaj, Nataša Petrović, Tatjana Domazet (Narodna biblioteka Srbije): Tri projekta – tri nova horizonta Digitalne NBS

12:30 – 13:15 **Stanka za ručak**

13:15 – 14:15 **Ivana Dević** (Sveučilišna knjižnica u Splitu): Digitalno objedinjavanje kroz razvoj „zbirki kao podataka“ i baštinskih suradničkih inovacijskih laboratorija

Vlatka Lemić (ICARUS Hrvatska): ICARUS digitalne platforme – suradnički pristup stvaranju digitalnih baštinskih sadržaja

Vlatka Lemić, Ivana Čurik (ICARUS Hrvatska):
#PričelzArhiva

Dragana Koljenik, Sofija Klarin Zadravec, Anita Marin
(Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu): Virtualne izložbe – okupljanje i kreativna suradnja

14:15 – 14:20 **Stanka**

14:20 – 15:10 **Zdenko Jecić** (Leksikografski zavod Miroslav Krleža):
Portal hrvatske tehničke baštine Leksikografskog zavoda Miroslav Krleža

Irena Kranjec, Iva Melinščak Zlodi, Željka Salopek
(Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu): Platforma za otvoreno dostupne e-knjige: primjer FF Open Pressa

Sagita Mirjam Sunara, Toni Tabak (Sveučilište u Splitu, Umjetnička akademija; Digitize Studio): Digitalni repozitorij projekta *Conservation of Art in Public Spaces (CAPuS)*: otvoren pristup podacima o suvremenim umjetničkim djelima u javnom prostoru

15:10 – 15:20 **Stanka**

15:20 – 16:30 **Predstavljanje izlaganja na posteru**

Sanja Lapiš, Matilda Justinić (Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu): Digitalizacija u hrvatskim knjižnicama: što nam sve govore podaci

Jelena Duh, Darko Čižmek (Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu): Digitalizacija i konzervatorsko-restauratorski postupci – što, kada i koliko?

Danijela Jemo, Denis Vokić, Mateo Miguel Kodrič Kesovia (Sveučilište u Dubrovniku): Metode digitalizacije u dokumentiranju kulturne baštine u konzervaciji-restauraciji tekstila

Aleksandra Mikić-Grginčić, Maja Žužak Horvatić (Gradska knjižnica "Ivan Goran Kovačić" Karlovac): Stari karlovački kalendari – od restauracije do digitalizacije

Alan Čaplar (Hrvatski planinarski savez): Digitalizacija planinarske građe

Dijana Klarić (Gradska knjižnica Požega): Digitalizacijom zavičajne baštine čuvamo lokalnu i nacionalnu povijest: predstavljanje projekta digitalizacije

Sanja Budić Leto (Muzej triljskog kraja): Virtualna izložba *Ajmo u mačkare! Pokladni običaji triljskog kraja 1966. godine*

Ivana Kežić Pucketić, Marta Matijević, Dolores Mumelaš (Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu): Digitalna tematska zbirka *Zaštita okoliša* Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu

Inge Majlinger Tanocki, Merien Hadrović, Borna Ungar (Gradska i sveučilišna knjižnica Osijek; Filozofski fakultet u Osijeku): Tragovima grada: digitalizirana zbirka razglednica grada Osijeka

Suzana Pomper (Knjižnica i čitaonica Kutina): Digitalizacija *Moslavačkog lista*

Iva Adžaga Ašperger, Sofija Klarin Zadravec (Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu): Digitalizacija hrvatskog tiska iz razdoblja Prvoga svjetskog rata

Petak, 7. svibnja 2021.

09:30 – 11:00 **Renata Petrušić** (Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu): Digitalizacija i novi *Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima*

Ivana Hebrang Grgić (Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu): Projekt *Hrvatski iseljenički tisak*: od bibliografije do digitalizacije: drugi dio

Vikica Semenski (Knjižnice grada Zagreba): Digitalizacija prijevoda djela Ivane Brlić-Mažuranić

Marina Krpan Smiljanec (Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu): Digitalizirana stara knjiga: izvor za interpretaciju tiskarskog znaka

Maja Zeman, Ana Marinković, Suzana Damiani, Ivana Ožanić Roguljić, Matko Matija Marušić, Goran Zlodi (Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Odsjek za povijest umjetnosti; Akademija likovnih umjetnosti u Zagrebu; Institut za arheologiju; Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Odsjek za informacijske i komunikacijske znanosti): Suradnja istraživačkih timova u polju digitalne humanistike na istraživačko-edukacijskom projektu *Otkrivanje starih dubrovačkih katedrala*

11:00 – 11:15 **Stanka**

11:15 – 12:30 **Luka Boršić, Ivana Skuhala Karasman** (Institut za filozofiju): Digitalizacija djela hrvatskih filozofkinja na Institutu za filozofiju

Dorotea Fotivec Očić (Institut za istraživanje avangarde): Djelovanje i utjecaj *Virtualnog muzeja avangarde* – analiza prvih 10 godina

Jesenska Ricl (Muzej Slavonije): Nikad zaboravljeni zahvaljujući digitalnoj tehnologiji

Andrea Horić, Ksenija Švenda-Radeljak (Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu): Projekt *e-Rara*: digitalizacija nastavnih pomagala Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

12:30 – 13:30 **Stanka za ručak**

13:30 – 14:45 **Ana Petković Basletić, Goran Zlodi, Lucija Biličić**
(Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Kabinet grafike;
Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; Link2 d.o.o.):
Virtualna izložba *Giovanni Battista Piranesi i vedutistički
odjeci* / Iz fundusa Kabineta grafike HAZU

**Indira Šamec Flaschar, Ivana Gržina, Goran Zlodi,
Ivanka Maroević** (Hrvatska akademija znanosti i
umjetnosti, Strossmayerova galerija starih majstora;
Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; Link2 d.o.o.):
Virtualna izložba *Sjat će ti ime za velike čine: Biskup
Strossmayer na svečanosti otvorenja Galerije slika i
posvećenja Akademijine palače 1884. godine*

Tatjana Mihalić, Iva Perinić (Nacionalna i sveučilišna
knjižnica u Zagrebu): "Novo (digitalno) ruho" prve hrvatske
opere: Vatroslav Lisinski i njegov opus u digitalnom obliku

Borivoj Čalić (Gradska knjižnica Vukovar): Virtualna
izložba *Brane Crlenjak - Vukovarski Srijemac*

14:45 – 15:00 **Stanka**

15:00 – 16:00 **Zatvaranje D-festa, kviz, nagradna igra**

SAŽECI IZLAGANJA

DVA DESETLJEĆA DJELOVANJA NA NORMATIVNIM I STRUKTURALNIM PRETPOSTAVKAMA ZA RAZVOJ HRVATSKE DIGITALNE KNJIŽNICE: POGLED IZ OSOBNE PERSPEKTIVE

Tatjana Aparac-Jelušić

redovita profesorica u trajnom zvanju, u miru

aparact@gmail.com

Uz obilježavanje obljetničkog desetljeća Festivala digitalizacijskih projekata valja se prisjetiti napora knjižničarske zajednice da upozori i osvijesti hrvatsku javnost, poglavito donositelje odluka na nacionalnoj, lokalnim i sveučilišnim razinama, o važnosti digitalizacije, svrsi usklađenih i stručno vođenih digitalizacijskih projekata te dobrobitima koji iz njih proizlaze – za kulturu, znanost, obrazovanje i svekoliko društvo u svim vidovima institucionalnog i osobnog djelovanja. Od skupa AKM-a (Arhivi, Knjižnice, Muzeji) 1999. godine, kad je predstavljena teza da je nacionalna strategija nužan iskorak prema racionalnom i djelotvornom pristupu nacionalnoj digitalnoj i digitaliziranoj građi koja se želi učiniti dostupnom javnosti u zemlji i svijetu te prema očuvanju hrvatske digitalne baštine, trebalo je proći dvadeset godina do željenih iskoraka – usvajanja Nacionalnog plana digitalizacije, ugradnje Hrvatske digitalne knjižnice u Zakon o knjižnicama i knjižničnoj djelatnosti te izrade prijedloga prvog Standarda za digitalne knjižnice.

Na osnovi osobnog iskustva autorica namjerava u ovom izlaganju predstaviti nastojanja knjižničarske zajednice kojima se težilo prema ostvarenju gore navedenih iskoraka te ukazati na najvažnije odredbe iz zakona, standarda i pravilnika vezane uz razvoj procesa, postupaka i koordinacije digitalnih projekata.

E-KULTURA – DIGITALIZACIJA KULTURNE BAŠTINE: PRVA GODINA PROJEKTA

Jelena Rubić

Ministarstvo kulture i medija

Jelena.Bilic@min-kulture.hr

Ministarstvo kulture i medija provodi projekt *e-Kultura – Digitalizacija kulturne baštine* u cilju zaštite, pohrane i dostupnosti kulturne baštine u digitalnom obliku. Projekt provodi Ministarstvo kulture i medija u partnerstvu s Hrvatskim državnim arhivom, Hrvatskom radiotelevizijom, Muzejom za umjetnost i obrt te Nacionalnom i sveučilišnom knjižnicom u Zagrebu. Projekt je sufinancirala Europska unija iz Europskog fonda za regionalni razvoj u iznosu od 35.202.503,80 kuna.

Ciljevi su projekta:

- osigurati sigurnu pohranu digitalnog kulturnog sadržaja na jednom mjestu
- omogućiti korisnicima jedinstveni pristup tako pohranjenom sadržaju kroz uspostavu odgovarajućeg IKT sustava
- povećati pristup kulturnoj baštini u digitalnom obliku
- sustavno zaštititi kulturnu baštinu standardiziranom i trajnom pohranom u digitalnom obliku na jednom mjestu.

USUSRET TRIDESETOJ OBLJETNICI PRVOG PROJEKTA DIGITALIZACIJE KNJIŽNIČNE GRAĐE U REPUBLICI HRVATSKOJ

Sofija Klarin Zadravec

Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu

sklarin@nsk.hr

Cilj je rada sagledati trenutačno stanje i razvojne mogućnosti područja digitalizacije građe u knjižnicama u Republici Hrvatskoj u kontekstu uspostave Hrvatske digitalne knjižnice te izgradnje nacionalne infrastrukture za trajnu pohranu digitalne kulturne baštine u projektu *e-Kultura*. Prvi digitalizacijski projekt u knjižnicama u Republici Hrvatskoj proveden je 1992. godine u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu. Riječ je o projektu digitalizacije novinskih članaka s temom *Rat u Hrvatskoj* kojim je odvažno započelo korištenje nove tehnologije za prijenos sadržaja u digitalni oblik radi zaštite i povećanja dostupnosti informacija istraživačima i javnosti. Sljedeće desetljeće dolazi do određene stagnacije koja traje do 2001. godine kada se provodi *Pilot-projekt digitalizacije građe NSK*, a 2004. godine započinje redovni program digitalizacije građe NSK. Tri godine kasnije (2007.) pokrenut je i *Nacionalni program digitalizacije arhivske, knjižnične i muzejske građe* Ministarstva kulture RH koji će značajno utjecati na razvoj područja, a u 2019. nastavlja ga i dopunjuje infrastrukturni projekt *e-Kultura*. Izlaganje donosi pregled projekata digitalizacije građe u knjižnicama u Republici Hrvatskoj s posebnim naglaskom na razvoj digitalizacije građe u NSK na temelju analize podataka o redovnom programu digitalizacije i podataka o projektima provedenim uz financijsku potporu Ministarstva kulture Republike Hrvatske te ostalih izvora financiranja. Donosi se kronološki pregled projekata, analiza njihova opsega i sadržaja te ostvarenih rezultata. Djelatnost digitalizacije građe u knjižnicama sagledava se i u kontekstu razvoja sustava za upravljanje digitalnom građom i izrade novih digitalnih proizvoda i usluga kao dodatnih pokazatelja razvoja područja. Uvid u kronologiju projekata digitalizacije i

razvoja infrastrukture samo je okvir za brojna pitanja i moguće odgovore o stanju, planiranju, koordinaciji, provedbi, objedinjavanju, edukaciji i ulaganju odnosno uvođenju digitalizacije kao nove djelatnosti knjižnica i ostalih baštinskih ustanova.

DESET GODINA D-FESTA

Dunja Seiter-Šverko, Renata Petrušić

Državni arhiv u Rijeci; Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu
seiterdunja519@gmail.com; rpetrusic@nsk.hr

Festival hrvatskih digitalizacijskih projekata zamišljen je kao mjesto susreta i razmjene znanja i iskustava stručnjaka iz područja digitalizacije kulturne i znanstvene baštine i promicanje digitalizacije kao osobito važnog postupka koje omogućuje zaštitu, dostupnost i korištenje digitalne građe, ali i potiče istraživanje, povezivanje i obogaćivanje digitalnih sadržaja. Od svojih početaka D-fest je okupljao domaće i međunarodne stručnjake koji su svojim promišljanjima o aktualnim temama iz područja digitalizacije i predstavljanjem programa i projekata digitalizacije doprinicali razvoju područja, informirali sudionike o najnovijim postignućima u području digitalizacije kulturne baštine, ali i šire te poticali nove suradničke projekte i razvojne programe.

Ideja o festivalu digitalizacijskih projekata javila se na samim počecima izrade Nacionalnog projekta *Hrvatska kulturna baština* na sastancima Radne grupe u Ministarstvu kulture još 2006. godine. Uvjeti za organizaciju prvog Festivala hrvatskih digitalizacijskih projekata stekli su se u sklopu Šeste SEEDI (South Eastern European Digitization Initiative) konferencije te je održan 20. svibnja 2011. u multimedijalnoj dvorani Gorgona Muzeja suvremene umjetnosti u Zagrebu.

Deseta obljetnica D-festa prigoda je za prisjećanje na njegove početke, održana izlaganja i stručnjake koji su sudjelovali u programu.

U izlaganju će se predstaviti rezultati analize dosad održanih Festivala – programa, izlagača i sudionika te će se naglasiti njegov doprinos području digitalizacije kulturne baštine u Republici Hrvatskoj.

U-MATIC

Blago Markota

Hrvatska radiotelevizija
blago.markota@hrt.hr

Prezentacijom će biti predstavljena jedna generacija nosača audiovizualnog sadržaja koja se prestala primjenjivati u Europi krajem 80-ih godina prošlog stoljeća. Budući da mnogi javni medijski servisi i danas, 40 godina nakon prestanka primjene, imaju dio arhivskih kolekcija na U-matic nosačima, prikazat ćemo kratki audiovizualni zapis o načinu spašavanja takvih sadržaja te prezentirati dio spašene arhivske kolekcije Hrvatske radiotelevizije.

PROMOVIRANJE DIGITALNIH ZBIRKI

Radovan Vrana

Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
rvrana@ffzg.hr

Digitalne zbirke nude široku lepezu sadržaja i usluga primjenjivih u različitim okolinama. Međutim, da bi digitalne zbirke mogle biti upotrijebljene, prvo moraju biti otkrivene/pronađene. Kako se broj digitalnih zbirku u svijetu povećava, postalo je teško otkriti njihovo postojanje. „Samo stvaranje i pružanje pristupa zbirkama nije dovoljno, jer korisnici ne mogu slučajnu naići na njih na *web* mjestu knjižnica ili

na neki drugi način“ (CARLI). Zbog toga digitalne zbirke moraju biti promovirane. Promocija je „unapređivanje prihvatanja i prodaje roba uz pomoć oglašavanja, publiciteta i povoljnih cijena“ (Merriam-Webster) ili „aktivnosti oglašavanja nečega“ (Cambridge dictionary). Promocija je tek jedan od alata digitalnog marketinga i razlikuje se od tradicionalnog marketinga koji je bio usmjeren ka knjižnicama kao mjestima, dok je digitalni marketing usmjeren ka digitalnim sadržajima i digitalnim uslugama. Jedan od najvažnijih preduvjeta primjene digitalnog marketinga je upoznatost korisnika s tehnologijom. U suprotnom će naponi digitalnog marketinga biti neuspješni. Kako bi potencijalni korisnici pomogli otkriti i koristiti digitalne zbirke, knjižnice se moraju služiti digitalnim marketingom. „Digitalni marketing knjižnice i informacijskih proizvoda i znanja te usluga zajednički je pojam koji opisuje sve procese i interakcije koji rezultiraju promocijom i prodajom različitim informacijskih proizvoda i usluga u knjižnicama i informacijskim tvrtkama koje upotrebljavaju tehnologije“ (Otobrise i Omagbon, 2019.). Ova prezentacije predstaviti će ulogu i primjenu digitalnog marketinga u promociji digitalnih zbirki u knjižnicama putem dobro poznatih komunikacijskih kanala na internetu i pojasnit će 6 C-ova digitalnog marketinga: sadržaj (*content*), izbor (*choice*), prilagodba (*customization*), zajednica (*community*), smanjivanje troškova (*cost reduction*) i pogodnost (*convenience*).

TRI PROJEKTA - TRI NOVA HORIZONTA DIGITALNE NBS

Tamara Butigan Vučaj, Nataša Petrović, Tatjana Domazet

Narodna biblioteka Srbije

tamara@nb.rs; natasa.petrovic@nb.rs; tatjana.domazet@nb.rs

Narodna biblioteka Srbije uspešno je sprovedla tri evropska projekta digitalizacije u periodu od 2017. do 2020. godine. Svaki od njih je u osnovi imao digitalizaciju građe i njeno uključivanje u Evropeanu, ali i doneo po

bar jedno novo iskustvo i korak napred u digitalizaciji nacionalne biblioteke Srbije.

Projekat *Procvat pismenosti* bio je prvi susret sa sofisticiranim marketingom digitalnog sadržaja kroz blogove, virtuelne izložbe i galerije i to na način kako to radi Evropeana. Kroz ovaj projekat objavljena su četiri bloga, bazirana na digitalizovanoj građi, o četiri ličnosti koje su pomerale granice u oblastima svog delovanja: Jeleni Dimitrijević, jednoj od prvih feminističkih autorki, Ljubomiru Miciću, rodonačelniku jugoslovenske avangarde, Božidaru Kneževiću, jednom od prvih filozofa u Srbiji i Miloradu Rajčeviću, čoveku koji je obišao gotovo ceo svet početkom 20. veka. Inspirisani ovim projektom, radimo na vlastitoj softverskoj infrastrukturi za blog, galerije i izložbe, bazirane na građi Digitalne NBS.

Projekat *Migracijekroz nauku i umetnost* doneo nam je Daneprikupljanja priča o migracijama, koji su nas povezali sa novim saradnicima i upoznali sa crowdsourcingom za digitalne sadržaje. Ovo je ujedno bilo i prvo iskustvo sa Story tellingom, kada smo otvorili vrata za građane i pružili im priliku da ispričaju lične ili porodične priče o migracijama, koje smo pribeležili, a predmete u vezi sa tim pričama na licu mesta digitalizovali i sve zajedno objavili na portalu Evropeani i tako doprineli tematskoj zbirci o migracijama u, iz i kroz Evropu.

Projekat *Zajednička kultura u Evropeani* značajno je unapredio naš Agregator za Evropeanu i naučio nas kako da implementiramo povezane, otvorene podatke. Cilj nam je bio da naši metapodaci budu obogaćeni prostornim i vremenskim odrednicama, kao i da metapodatke koji se odnose na autorstvo obogatimo podacima o godinama rođenja i smrti, linkom ka Wikidata bazi podataka i podatkom o pismu na kome je naveden autor. Kako je srpski jezik specifičan jer uporedo koristi i ćirilično i latinično pismo bilo nam je potrebno da u sklopu EDM (Europeana Data Model) zapisa postoji podatak o pismu. Takođe, svi metapodaci obogaćeni su atributima koji označavaju jezik.

Delimo iskustva sa sva tri projekta i to sa aspekta upravljanja, komunikacije, metapodataka i prezentacije.

DIGITALNO OBJEDINJAVANJE KROZ RAZVOJ „ZBIRKI KAO PODATAKA“ I BAŠTINSKIH SURADNIČKIH INOVACIJSKIH LABORATORIJA

Ivana Dević

Sveučilišna knjižnica u Splitu

isaric@svkst.hr

Inovativni laboratoriji razvijaju se u različitim vrstama organizacija i imaju za cilj institucijsko razvijanje inovacija, doprinosa i osiguranje razvoja, eksperimentiranje, stvaranje novih ideja i mogućnosti. Mogu li suradnički inovacijski laboratoriji formirani unutar AKM zajednice doprinijeti ostvarivanju njezine misije, vizije, ciljeva i zadaća te osigurati razvoj baštinskih ustanova i informacijskih centara?

Baštinske ustanove u procesu izgradnje digitalnih zbirki digitalizacijom vlastite građe ili pak digitalnim objedinjavanjem građe kroz partnerske projekte trebaju za potpunu eksploataciju tako nastalih digitalnih zbirki razvijati i usvajati nova znanja i vještine koje postaju temelj razvoja suradničkih inovacijskih laboratorija omogućujući razvoj i upravljanje digitalnim zbirkama kao podacima te pružajući rješenja za rudarenje, vizualizaciju, mapiranje, analizu i sl. Na taj način suradnički inovacijski laboratoriji preuzimaju ključnu ulogu u osiguravanju „digitalnog pomaka“ u organizaciji kulturne baštine u doba digitalne proizvodnje i transformacije, čineći digitalne zbirke kulturne baštine dostupnim na inovativan, zanimljiv i neočekivan način pružajući značajnu korist za organizacije, korisnike, društvo i kulturu. Omogućavanje pristupa zbirkama baštinskih ustanova (digitalizirana i izvorno digitalna građa – *digital born*) na razini podatka je središte aktivnosti baštinskih suradničkih inovacijskih laboratorija omogućujući njihovu upotrebu korisnicima na nove načine čineći ih dostupnijim i ponovo upotrebljivijim. Razvojem suradničkih inovacijskih laboratorija baštinske ustanove će pružiti podršku korisnicima koji žele raditi sa zbirkama kao podacima i koristiti računalne metode u njihovoj

upotrebi. Inovacijski suradnički laboratoriji u baštinskim ustanovama osiguravaju interdisciplinarni suradnički „prostor“ (fizički ili virtualni) u kojemu institucije dijele znanje, izvore, ljudske resurse, vještine i stručnost za unapređivanje nove prakse u kulturi, publici i istraživanju, kao i za unapređivanje pristupa digitalnim zbirkama i eksperimentiranju s njima.

Rad će razmotriti i pojasniti pojam „zbirke kao podaci“, njihovu namjenu i potrebu, potencijalne korisnike i okolnosti koje vode njihovom razvoju. Razmotrit će se mogućnosti i pojava osnivanja suradničkih inovacijskih laboratorija u kontekstu baštinskih ustanova, njihova temeljna svrha, cilj i potreba; kao i njihova uloga i važnost u daljnjem razvoju digitalnih zbirki, digitalnom objedinjavanju građe i podataka.

ICARUS DIGITALNE PLATFORME – SURADNIČKI PRISTUP STVARANJU DIGITALNIH BAŠTINSKIH SADRŽAJA

Vlatka Lemić
ICARUS Hrvatska
info.icarushr@gmail.com

Međunarodno udruženje ICARUS (International Center for Archival Research) koje djeluje od 2008. aktivni je dionik brojnih međunarodnih projekata i arhivskih, kulturnih i znanstvenih programa i inicijativa. Aktivnosti ICARUS-a posebno su usmjerene na izgradnju i održavanje zajedničke informacijske infrastrukture, uključujući pružanje stručne i IT podrške baštinskim ustanovama, povezivanje arhiva s drugim ustanovama koje se bave očuvanjem kulturne baštine te podržavanje i razvijanje projekata i strategija posvećenih dostupnosti arhivskoga gradiva u digitalnom okruženju. Sjedište ICARUS-a smješteno je u Beču, a danas ovo udruženje okuplja oko 200 članova iz 35 država Europe, SAD-a i Kanade, od arhiva različitih vrsta i specijalizacija, knjižnica, muzeja,

instituta, akademskih ustanova i stručnih udruga do predstavnika IT sektora.

Središnje mjesto među ICARUS aktivnostima zauzimaju projekti posvećeni digitalizaciji i opisu arhivskih izvora sa svrhom njihove javne dostupnosti te poticanju i olakšavanju interakcije arhiva s publikom (korisnicima i posjetiteljima). Arhivski izvori objavljeni na tri postojeće ICARUS međunarodne digitalne platforme – Matricula, Monasterium i Topoteka – okupljaju više od 5 milijuna zapisa i javno su dostupni svima zainteresiranima. Monasterium je najveći virtualni arhiv srednjovjekovnih i novovjekovnih isprava u svijetu, Matricula portal za objavu matičnih knjiga, a Topoteka je riznica virtualnih arhivskih zbirki lokalne povijesti i/ili teme iz cijele Europe. U izlaganju će se predstaviti aktivnosti razvoja, izgradnje i održavanja ovih opsegom i sadržajem različitih digitalnih platformi, kroz koje se mogu pratiti i tradicionalne poteškoće, otvorena pitanja i inovativne prakse s kojima se arhivi i druge AKM ustanove susreću u okviru svojih aktivnosti na digitalizaciji svojega gradiva.

#PRIČEIZARHIVA

Vlatka Lemić, Ivana Čurik

ICARUS Hrvatska

info.icarushr@gmail.com

ICARUS Hrvatska partner je na projektu Kreativne Europe CREARCH posvećenom razvoju nove publike i kreativnoj interpretaciji arhivskih izvora. Novim načinima komuniciranja povijesti, likova, mjesta i lokalnih tradicija dokumentiranih u svojim zapisima, kroz vizualne, digitalne i transmedijske izvedbe i događanja uživo, arhivi žele upoznati što više ljudi sa svojim radom i značajem gradiva koje čuvaju.

U okviru CREARCH aktivnosti pokrenuta je platforma „Priče iz arhiva“ (<https://www.icarushrvatska.hr/priceizarhiva>) koja prikuplja arhivske

zapise s neobičnim pričama, životnim putevima i jedinstvenim sadržajima. Virtualnim i fizičkim okupljanjem različitih arhiva i imatelja arhivskih zbirki – na internetu, mobilnim aplikacijama, izložbama i interakcijom s publikom – predstavljaju se priče skrivene u arhivskim zapisima i potiče stvaranje, prenošenje i interpretaciju novih priča. U izlaganju će se predstaviti prikupljene priče i aktivnosti kojima su arhivisti, baštinski stručnjaci i korisnici oživjeli arhivske priče iz javnih i privatnih spremišta i zbirki.

VIRTUALNE IZLOŽBE – OKUPLJANJE I KREATIVNA SURADNJA

Dragana Koljenik, Sofija Klarin Zadravec, Anita Marin

Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu
dkoljenik@nsk.hr; sklarin@nsk.hr; amarin@nsk.hr

Virtualne izložbe kao oblik digitalnog pripovijedanja izrađuju se u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu od 2012. godine. Protekle je godine, u okolnostima pandemije, značajno porastao interes za izradu virtualnih izložbi a time i kreativna uporaba i interpretacija kulturne baštine. Virtualne se izložbe u NSK izrađuju na *open-source* platformi WordPress koja je, ulaganjem NSK u razvoj dodatnih alata, prerasla u održivi sustav za izradu virtualnih izložbi s pet različitih predložaka za organizaciju i prikaz sadržaja. Sustav Virtualne izložbe NSK postupno je postao besplatan suradnički alat za veći broj korisnika koji se temelji na principu jednostavne i samostalne izrade virtualnih izložbi za sve kreativce u knjižnicama i ostalim baštinskim ustanovama koji dobro poznaju određenu temu i žele je prikazati korištenjem digitalizirane građe povezane u priču. Izlaganje će dati kratki pregled razvoja suradničkog sustava virtualnih izložbi NSK koji trenutačno okuplja deset različitih ustanova i trideset virtualnih izložbi, a šest izložbi je u fazi izrade. Prikazat će se tijekom

razvoja novih alata i predložaka kao i provedba natječaja Baština na mreži te povezivanje s novim suradnicima – školskim knjižničarima, obrazovnim i znanstvenim sektorom. Predstaviti će se i podsustav virtualnih izložbi Pozdrav iz Hrvatske koji će ponuditi nove digitalne mogućnosti pričanja priča o baštini u kontekstu kulturnog turizma i obrazovanja.

PORTAL HRVATSKE TEHNIČKE BAŠTINE LEKSIKOGRAFSKOG ZAVODA MIROSLAV KRLEŽA

Zdenko Jecić

Leksikografski zavod Miroslav Krleža
zdenko.jecic@lzmk.hr

Leksikografski zavod Miroslav Krleža (LZMK) središnja je hrvatska enciklopedička i leksikografska ustanova, s gotovo 400 svezaka enciklopedičkih djela objavljenih od njezina osnutka 1950. Sredinom 1990-ih javila su se prva zavodska djela u elektroničkom obliku, a 2010-ih i prva mrežna djela, od kada traje stvarna digitalna transformacija Zavoda prema novom mediju. Značajan korak ostvaren je 2013. objavljivanjem trajno ažuriranog mrežnog izdanja opće *Hrvatske enciklopedije*, koja danas predstavlja središnji stup zavodske pojavnosti na mreži, s gotovo 10 milijuna posjeta godišnje.

Međutim, dobivši oštru konkurenciju u internetskim izvorima podataka, profesionalno uređivane enciklopedije više nego ikad preispituju smjer svojega daljnjeg razvoja. Na tragu toga, LZMK je 2014. pokrenuo *Hrvatsku tehničku enciklopediju* (HTE), koja obrađuje povijest i sadašnje stanje tehnike u Hrvatskoj, a izvodi se u suradnji s Hrvatskom akademijom znanosti i umjetnosti i Akademijom tehničkih znanosti Hrvatske. Enciklopedija predstavlja osebujan projekt, kako iz aspekta tradicionalne

enciklopedike tako i iz aspekta digitalne enciklopedike. Naime, to je prvo hrvatsko enciklopedičko djelo koje usporedo dolazi u digitalnom (mrežnom) i tiskanom obliku. Štoviše, članci Enciklopedije objavljuju se na mreži odmah kako su dovršeni, dok se svaki od predviđenih četiri tematska sveska tiskanog izdanja objavljuju u pravilnim vremenskim razmacima, kao svojevrsan nusprodukt rada na mrežnom izdanju.

Nastojeći od mrežnih stranica Enciklopedije stvoriti istinsku platformu za umrežavanje i diseminaciju znanja, dodavanjem novih funkcionalnosti i sadržaja te su stranice prerasle u Portal hrvatske tehničke baštine (tehnik.lzmk.hr). Na njemu su danas, osim dovršenih članaka HTE, dostupne digitalizirane inačice *Tehničke enciklopedije* LZ-a (1963.–97.), te odnedavno i *Tehničkog leksikona* LZ-a (2007.). Također, svaki je članak HTE intenzivno metapodatkovno označen, što omogućava tablični prikaz ključnih podataka u obliku infookvira, kao i napredno višekriterijsko pretraživanje, ovisno o tipu članka (osobe, poduzeća, časopisi, udruge, institucije, muzeji, opći tehnički pojmovi). Posebnost je ove Enciklopedije intenzivno povezivanje pojedinih članaka s drugim izvorima podataka o temi koju obrađuju: drugim člancima Enciklopedije (Vidi još), pisanim djelima (Što pročitati?), artefaktima u prostoru (Što posjetiti?), mrežnim stranicama (Mrežne poveznice), zavodskim arhivskim izdanjima (Iz arhiva LZMK-a). U sklopu daljnjeg razvoja Portala, trenutno se radi na prostorno-vremenskom prikazu i pretraživanju ključnih podataka. Nastavkom razvoja Portala, ispunjava se njegova sekundarna uloga kao platforme za istraživanje mogućih smjerova razvoja enciklopedike, a iako opsegom znatno manji od drugih zavodskih mrežnih izdanja, bilježi posjećenost koja potvrđuje da se nalazi na ispravnom putu.

PLATFORMA ZA OTVORENO DOSTUPNE E-KNJIGE: PRIMJER FF OPEN PRESSA

Irena Kranjec, Iva Melinščak Zlodi, Željka Salopek

Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

ikranjec@ffzg.hr; imelinsc@ffzg.hr; zsalopek@ffzg.hr

FF Open Press je platforma za objavljivanje digitalnih izdanja Filozofskog fakulteta u Zagrebu pokrenuta 2019. godine. Okuplja autorske i uredničke knjige, zbornike radova sa skupova te udžbenike s područja društvenih i humanističkih znanosti, objavljene većinom u nakladi FF Press-a te drugih organizacijskih jedinica Fakulteta. Knjige se objavljuju u otvorenom pristupu uz licenciju Creative Commons (CC-BY-NC-ND). Ovakva otvorenost omogućuje njihovu bolju vidljivost i mogućnost pronalaženja te širi doseg.

Potreba za lakšim i bržim pristupom knjigama koje su često i dio ispitne literature osobito se očitovala u aktualno krizno vrijeme kada je Knjižnica zbog epidemije i potresa jedno vrijeme bila zatvorena za korisnike, ali i nakon toga jer dio studenata zbog nastave koja se nije održavala u prostorima Fakulteta nije bio u Zagrebu.

U izlaganju će se prikazati dosadašnji naponi oko uspostavljanje platforme FF Open Press (izbor alata, organizacija poslovanja unutar ustanove, primjena standarda i identifikatora, rješavanje autorskopравnih pitanja), ali i perspektive daljnjeg razvoja i osiguravanja veće vidljivosti i prihvaćenosti unutar zajednica autora i čitatelja.

DIGITALNI REPOZITORIJ PROJEKTA *CONSERVATION OF ART IN PUBLIC SPACES* (CAPUS): OTVOREN PRISTUP PODACIMA O SUVREMENIM UMJETNIČKIM DJELIMA U JAVNOM PROSTORU

Sagita Mirjam Sunara, Toni Tabak

Sveučilište u Splitu, Umjetnička akademija; Digitize Studio
sagita.sunara@gmail.com; tabaktoni@gmail.com

Conservation of Art in Public Spaces (CAPuS) međunarodni je projekt koji se bavi problemom konzerviranja-restauriranja suvremenih umjetničkih djela u javnom prostoru. Projekt je započeo u siječnju 2018. godine, a trajat će do lipnja 2021. Okuplja četrnaest partnera – visokih učilišta, istraživačkih ustanova, tvrtki, javnih ustanova i strukovnih udruga – iz pet europskih zemalja: Italije, Hrvatske, Španjolske, Poljske i Njemačke.

U okviru projekta istraženo je gotovo stotinu murala i skulptura. To je uključivalo prikupljanje podataka o kontekstu u kojemu je pojedino djelo nastalo i njegovoj "biografiji", dokumentiranje postojećeg stanja te karakterizaciju gradbenih materijala i degradacijskih procesa. Provedena su i eksperimentalna istraživanja kako bi se utvrdilo koji se materijali i postupci mogu primijeniti u konzerviranju-restauriranju takvih djela. Rezultati tog opsežnog posla pohranjeni su u digitalnom repozitoriju koji je osmislio i izradio stručni tim Sveučilišta u Splitu (idejni koncept: Sagita Mirjam Sunara, projektiranje i programiranje: Toni Tabak). Repozitorij je postao javno dostupan krajem veljače 2021. godine, a podaci se u njega i dalje unose. Svako umjetničko djelo u repozitoriju ima „osobnu“ stranicu na kojoj su dostupni podaci razvrstani u sljedeće kategorije: osnovni podaci o djelu (naziv, autor, dimenzije, materijal, lokacija i dr.), reprezentativna fotografija i dodatne napomene, povijesno-umjetnički kontekst (arhivsko gradivo, biografija autora, komparativna djela), intervju s umjetnikom,

prirodnoznanstvena istraživanja, podaci o stanju očuvanosti, grafička dokumentacija, podaci o konzervatorsko-restauratorskim zahvatima, podaci o provođenju mjera redovitog održavanja te podaci o publikacijama proizašlim iz projekta *CAPuS*.

Hrvatska je u repozitoriju zastupljena s Parkom skulptura Željezare Sisak, zbirkom koju čini 38 metalnih skulptura namijenjenih izlaganju na otvorenom. Skulpture su nastale tijekom 1970-ih i 1980-ih u okviru likovne kolonije koju je organizirala sisačka željezara. Njihovi autori su protagonisti suvremene umjetničke scene u Hrvatskoj, ali i u drugim državama bivše Jugoslavije. Godine 2012. zbirka je upisana u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske, a Odsjek za konzervaciju-restauraciju Umjetničke akademije u Splitu uključen je u njezinu zaštitu i očuvanje. U digitalnom repozitoriju projekta *CAPuS* nalaze se podaci koji su o skulpturama prikupljeni ili producirani u razdoblju od 2012. do danas: od, primjerice, arhivskog gradiva i transkripata intervjua s umjetnicima do rezultata laboratorijskih ispitivanja materijala i izvješća o fizičkom stanju skulptura.

U izlaganju će se predstaviti struktura repozitorija te naznačiti mogućnosti njegova korištenja i daljnjeg razvoja.

DIGITALIZACIJA I NOVI ZAKON O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Renata Petrušić

Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu
rpetrusic@nsk.hr

Novi Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima u postupku je donošenja, prošao je prvo čitanje u Hrvatskom saboru i njegov se konačan tekst i usvajanje očekuje do lipnja 2021. Novi tekst *Zakona* u hrvatsko je

zakonodavstvo uveden radi usklađivanja s *Direktivom o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu* koju je Europski parlament donio 2019. godine.

U izlaganju će se predstaviti odredbe koje donosi novi *Zakon*, a koje se odnose na korištenje autorskih djela u digitalnom okruženju – iznimke i ograničenja koji se tiču sveobuhvatne digitalizacije (*mass digitisation*), digitalizacije i objave djela koja više nisu dostupna na tržištu a zaštićena su autorskim pravom (*out-of-commerce works*), digitalizacije djela koja su javno dobro (*public domain*), rudarenja teksta i podataka (*text and data mining*), korištenja u digitalnoj nastavi te postupanja sa studentskim završnim radovima.

PROJEKT HRVATSKI ISELJENIČKI TISAK: OD BIBLIOGRAFIJE DO DIGITALIZACIJE: DRUGI DIO

Ivana Hebrang Grgić

Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
ihgrgic@ffzg.hr

Prije dvije godine na Festivalu hrvatskih digitalizacijskih projekata predstavljen je projekt *Hrvatski iseljenički tisak* kojem je primarni cilj izrada bibliografija publikacija Hrvata izvan Hrvatske. Bibliografije se izrađuju prema geografskim područjima i vrsti građe tako da su do sada izrađene bibliografije knjiga i serijskih publikacija za Australiju i Novi Zeland. Trenutno je u bibliografijama više od 100 zapisa za serijske publikacije i više od 300 zapisa za knjige. Izrada bibliografija je dugotrajan proces jer je ponekad teško doći do informacija o pojedinim publikacijama, tako da se bibliografije mogu stalno nadopunjavati. Bibliografije su otvoreno dostupne na mrežnim stranicama projekta, a izrađene su u knjižničnom

softveru Koha. Iz više razloga se fokus projekta u posljednjih godinu dana usmjerio na digitalizaciju. Izrađene bibliografije poslužile su kao polazište za odabir građe za digitalizaciju. Sklopljen je sporazum s Nacionalnom i sveučilišnom knjižnicom u Zagrebu koja je preuzela tehnički dio izrade digitalnih inačica i pohrane u svojoj digitalnoj zbirci. Međutim, prije tehničkog dijela digitalizacije nužno je riješiti autorskopravna pitanja. Ona se rješavaju unutar projekta *Hrvatski iseljenički tisak*, a na temelju ostvarenih kontakata u hrvatskoj iseljeničkoj zajednici, za početak u Australiji i Novome Zelandu. Prije početka digitalizacije nužno je osigurati izjavu autora (ili nasljednika) kojom pristaje na digitalizaciju djela. Osim uključivanja zajednice iseljenika na temelju formalnih i neformalnih kontakata, za osiguravanje izjave potrebne su i pregovaračke vještine te upućenost pregovarača u svrhu i cilj projekta i same digitalizacije. Osim s autorima, nužno je pregovarati i s izdavačima te osigurati i njihov pristanak za digitalizaciju. Problemi s kojima smo se susretali su brojni, primjerice poteškoće u kontaktiranju autora, nemogućnosti pronalaženja informacija o nasljednicima u slučaju da autori nisu živi, izdavači koji više ne posluju itd. U rješavanje tih problema potrebno je bilo uključiti i šire kontakte, pojedince, formalne organizacije, a ponekad i diplomatska predstavništva. Do sada je digitalizirana jedna serijska publikacija i 8 knjiga. Tijekom istraživanja i prikupljanja podataka o publikacijama, otkriveni su i neki primjerci koji su se smatrali izgubljenima. Osim postupka prikupljanja izjava, u izlaganju će se prikazati odabrani primjeri do sada digitaliziranih publikacija.

DIGITALIZACIJA PRIJEVODA DJELA IVANE BRLIĆ-MAŽURANIĆ

Vikica Semenski

Knjižnice grada Zagreba

vikica.semenski@kgz.hr

Knjižnice grada Zagreba započele su 2007. godine digitalizaciju vrijedne i rijetke građe iz fondova zbirke Gradske knjižnice u okviru programa Ministarstva kulture *Hrvatska kulturna baština - digitalizacija arhivske, knjižnične i muzejske građe*. U proteklom razdoblju digitalizirano je 740 jedinica građe koja je dostupna na portalu Digitalne zbirke Knjižnica grada Zagreba (digitalnezbirke.kgz.hr). Pored zbirke prema vrsti izvornika, građa je okupljena u pojedine tematske cjeline koje ističu određena razdoblja ili autore te ujedno korisnicima nude dodatan izbor za pregledavanje i pretraživanje. Odabrane cjeline su: Glasovi Književnog petka, Ilirci, Ivana Brlić-Mažuranić – Prijevodi, Izdanja zagrebačkih tiskara 17. i 18. stoljeća, Iz opusa Dragutina Domjanića, Iz opusa fra Bernardina Sokola, Iz opusa Franje Serafina Vilhara-Kalskog, Knjige za djecu i mladež, Portretne fotografije, Priznanja zagrebačkih društava, Propisi gradskog poglavarstva, Zagreb i Prvi svjetski rat, Zagreb na pragu modernog doba, Zagrebačke razglednice, Zagrebački potres, Za radnička prava.

Digitalizacija prvih prijevoda djela Ivane Brlić-Mažuranić, koje Gradska knjižnica čuva u Zbirci rijetkih knjiga i rukopisa te u Zaštićenom fondu dječje knjige Hrvatskog centra za dječju knjigu, bila je dio programa *Digitalizirane zagrebačke baštine* za 2019. godinu. Digitalizirani su prijevodi *Priča iz davnine* na engleski (*Croatian tales of long ago*, 1924.), švedski (*Lavendel och Rosmarin*, 1928.), češki (*Pohadky z davnych dob*, 1928.), danski (*Lavendel og Rosmarin*, 1929. i *Gyldenlok og Kaempfen*, 1930.), ruski (*Skazki davnijago vremeni*, 1930.), slovački (*Povesti z pradávna*, 1931.) i njemački (*Aus Urväterzeiten*, 1933.), zatim *Šume Striborove* na ukrajinski jezik (*Striboriv lis*, 1932.) i *Čudnovatih zgoda šegrta Hlapića* na češki (*Podivuhodne príbehy ševcovske houčne*, 1930.).

Za objavljivanje digitalnih reprodukcija bilo je potrebno dodatno istražiti vlasnike autorskih prava za prijevode i ilustracije. Podaci o većini prevoditelja su poznati, ali nisu ustanovljeni njihovi nasljednici. Puni podaci o prevoditeljima na ruski jezik ostali su nepoznati. Prevoditelj *Šume Striborove* na ukrajinski jezik, Vasylyj Vojtanovs'kyj, tragično je nastradao zajedno sa svojom obitelji neposredno nakon Drugog svjetskog rata. Prijevodi *Priča iz davnine* sadrže ilustracije Vladimira Kirina te je za objavljivanje pribavljeno dopuštenje nasljednice autorskih prava, njegove kćeri Maje Gluščević.

Dodatna istraživanja o autorima povezanim s prijevodima djela Ivane Brlić-Mažuranić rezultirala su vrijednim podacima koja do sada nisu bila šire poznata. Također su potakla ostvarenje ideje o pokretanju bloga na portalu Digitalne zbirke Knjižnica grada Zagreba, koji zanimljivim pričama o osobama i događajima doprinosi popularizaciji digitalizirane građe.

DIGITALIZIRANA STARA KNJIGA: IZVOR ZA INTERPRETACIJU TISKARSKOG ZNAKA

Marina Krpan Smiljanec

Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu
mkrpansmiljanec@nsk.hr

Tiskarski znak, signet ili signjet – signeta (latinski=signum) kao pojam izvorno je označavao osobni pečat srednjovjekovnih kraljeva. Pojavom tiskarstva postaje znak tiskara, identifikator, potreban budući da je pravo tiskanja i prodaje knjige proizlazilo iz privilegija vladara, prinčeva ili pontifikata te je služio kao zaštita od krivotvorina koje su često bile tekstualno ili tipografski netočne, a tekstovi skraćivani i sakaćeni. Status tiskarskog znaka prvi puta pravno je bio reguliran 1539. donošenjem zakona o zaštiti prava nad tiskarskim znakovima. Najraniji signeti uglavnom sadrže inicijale tiskara i jednostavne grafičke simbole, otisnute

tehnikom drvotiska. Već od sredine 16. st. tiskarski znakovi se izrađuju tehnikom bakrotiska, a motivi su sadržajno i umjetnički sve bogatiji. U inkunabulama signet je smješten iznad kolofona, da bi se razvojem suvremenog oblika knjige (pojava naslove stranice) otiskivao iznad impresuma. Najraniji poznati tiskarski znak jest onaj Johanna Fusta i Petera Schöffera koji su na području tiskarstva djelovali od 1457. do 1502. Njihov *Psaltir* koji je poznatiji kao *Psalterium Moguntinum*, sadrži kolofon tiskan crvenom bojom i prvi tiskarski znak koji je također tiskan crvenom bojom: dva međusobno povezana štita obješena o granu. Jedan od najstarijih sačuvanih signeta kod nas je u Baromićevoj knjizi *Spovid općena* koji po sadržanim elementima pokazuje veliku sličnost s obiteljskim grbom zlatara Martina Živkovića, a kojega se, zbog raspoloživog alata, dovodi u vezu s prvom senjskom tiskarom. Autori signeta najčešće nisu poznati, premda se katkada unutar likovnog prizora javljaju inicijali tiskara, a što nije dokaz tiskarovog autorstva grafičkog prikaza. U djelima gdje se u impresumu javljaju zasebno tiskar i tipograf, opravdanije je vjerovati da se autorstvo može pripisati tipografu. Zbog svojih osobitosti, signet se može sagledavati s nekoliko aspekata: kao informaciju, kao likovni prikaz, ali i kao simboličku poruku tiskara. Provedeno je istraživanje signeta na uzorku digitalizirane tiskane građe iz razdoblja 16. do 18. stoljeća, prema kriteriju latiničnog pisma, hrvatskog autora ili Hrvatske, digitalizirane u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu u okviru projekata digitalizacije. Istraživanje je usmjereno na utvrđivanje trajnosti, dosljednosti uporabe signeta kod tiskara u uzorkovanoj građi te na usporedbe s tiskarskim znakovima istog tiskara na primjeru drugih djela. Identificirani motivi signeta razvrstani su u nekoliko kategorija, a njihov likovni prikaz može proizaći iz veze s tiskarovim imenom, odražavati vjersku ili nacionalnu pripadnost tiskara, tiskarova osobna uvjerenja, a često (pogotovo kada se javljaju u formi vinjete), osim protektivne, imaju i dekorativnu funkciju. Budući da tiskarski znak, osim nekoliko izuzetaka, u suvremenije vrijeme nije bio predmet istraživanja, digitalizacija stare građe omogućava širok pristup te otvaranja teme za implementaciju digitaliziranog tiskarskoga znaka u projekt.

SURADNJA ISTRAŽIVAČKIH TIMOVA U POLJU DIGITALNE HUMANISTIKE NA ISTRAŽIVAČKO- EDUKACIJSKOM PROJEKTU *OTKRIVANJE STARIH DUBROVAČKIH KATEDRALA*

**Maja Zeman, Ana Marinković, Suzana Damiani, Ivana Ožanić
Roguljić, Matko Matija Marušić, Goran Zlodi**

Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Odsjek za povijest umjetnosti;
Akademija likovnih umjetnosti u Zagrebu; Institut za arheologiju;
Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Odsjek za informacijske i
komunikacijske znanosti
mzeman@ffzg.hr; amarinko@ffzg.hr; suzanadamiani65@gmail.com;
iozanic@iarh.hr; matkomatijamarusic@gmail.com; gzlodi@ffzg.hr

Projekt *Otkrivanje starih dubrovačkih katedrala* provodi se od 2015., a njegove temeljne aktivnosti su stručna i znanstvena obrada te prezentacija pokretnih spomenika i arheoloških nalaza proizašlih iz istraživanja poduzetih 1980-ih u podzemlju katedrale u Dubrovniku, a koja je kao dio stare gradske jezgre na listi UNESCO-a. Riječ je o jednom od najsloženijih lokaliteta istočne obale Jadrana s istraženim cjelinama iz razdoblja od kasne antike do novog vijeka. Ispod današnje barokne katedrale otkriveni su, naime, ostaci čak dviju srednjovjekovnih crkava: romaničke katedrale poznate iz pisanih izvora te do tada potpuno nepoznate ranije crkve koja se datira u rani srednji vijek. Nakon više od trideset godina od arheoloških iskopavanja te su građevine ostale nedovoljno istražene, dok je njihova oprema do pokretanja projekta gotovo u potpunosti bila neobrađena i neobjavljena. Također, sva dokumentacija s istraživanja 1980-ih do danas nije sistematizirana, niti dostupna široj znanstvenoj i stručnoj javnosti.

U okviru projekta, u istraživanju sudjeluju suradnici s pet partnerskih institucija: Odsjek za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Institut za arheologiju, Institut za povijest umjetnosti, Odjel

za konzervaciju i restauraciju Akademije likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, okupljenih u suradnji s Dubrovačkom biskupijom (posjednik građe). Tijekom terenskih kampanji u Dubrovniku, interdisciplinarnom suradnjom četiri tematska istraživačka tima (kamen, zidni oslik, keramika, staklo) obrađeni su podaci o 2000 kamenih ulomaka, desecima tisuća fragmenata zidnog oslika, keramičkih nalaza i nalaza stakla s lokaliteta, a započela je i obrada podataka iz foto-dokumentacije, planova, skica i dnevnika s iskopavanja 1980-ih koja je pohranjena u Institutu za povijest umjetnosti. Od 2015. do 2020. u aktivnostima Studentskih radionica sudjelovalo je preko 40 studenata preddiplomskog i diplomskog studija FFZG-a te ALU u Zagrebu. Studenti su uključeni i u obradu i digitalizaciju dokumentacije s istraživanja na Institutu za povijest umjetnosti u Zagrebu.

Kako je obrađena pokretna građa s lokaliteta kronološki i stilski raznovrsna, a dokumentacija s istraživanja 1980-ih vrlo složena, za njihovu je interpretaciju bilo nužno postaviti nove metodološke okvire. Uspostavom suradnje s Odsjekom za informacijske i komunikacijske znanosti FFZG-a, projektne aktivnosti usmjeravaju se na primjenu računalne tehnologije, a kako bi se omogućila kompleksnija i cjelovitija analiza građe, a tako i srednjovjekovnog arhitektonskog kompleksa dubrovačke katedrale. Od 2019. godine započelo je osmišljavanje i razvijanje interaktivnih digitalnih alata, kako bi se različitim mehanizmima integracije, komparacije, anotacije i vizualizacije svih podataka, omogućile simulacije i rekonstrukcije lokaliteta, odnosno tijeka istraživanja i kontekst pronalaska ostataka arhitektonskih struktura i pokretnih nalaza, te time sagledavanje odnosa svih istraženih cjelina.

DIGITALIZACIJA DJELA HRVATSKIH FILOZOFKINJA NA INSTITUTU ZA FILOZOFIJU

Luka Boršić, Ivana Skuhala Karasman

Institut za filozofiju

luka@ifzg.hr; ivana@ifzg.hr

U sklopu projekta *Hrvatske filozofkinje u europskom kontekstu* koji se od 2018. godine provodi na Institutu za filozofiju, a koji financira Hrvatska zaklada za znanost na stranici https://cizuf.ifzg.hr/?page_id=263 nalazi se popis hrvatskih filozofkinja. Nakon biografije i bibliografije određene filozofkinje slijede digitalizirana njezina djela ili poveznica koja vodi na stranicu časopisa gdje je određen tekst objavljen. Prvi digitaliziran tekst je onaj Maruše Gundulić Gučetić koja je živjela i djelovala u šesnaestoljetnom Dubrovniku. Tako ona u posveti Gučetićeve djela napisanog u dijaloškoj formi *Discorsi sopra Le Metheore di Aristotele (Razgovor o Aristotelovoj Meteorologiji)* staje u obranu svoje prijateljice Cvijete Zuzorić. Ova posveta je digitalizirana i nalazi se ispod životopisa Maruše Gundulić. Nadalje, neka djela filozofkinja 19. i 20. stoljeća također su digitalizirana. Tako su digitalizirane disertacije Elly Ebenspanger i Marije Bride. Kod Hede Festini nalaze se poveznice na njezine članke u *Prilozima za istraživanje hrvatske filozofske baštine*. Na ovaj način omogućavamo lakše istraživanje hrvatskih filozofkinja. U budućnosti planiramo digitalizirati ostala djela hrvatskih filozofkinja.

DJELOVANJE I UTJECAJ VIRTUALNOG MUZEJA AVANGARDE – ANALIZA PRVIH 10 GODINA

Dorotea Fotivec Očić

Institut za istraživanje avangarde
dorotea.fotivec@avantgarde-museum.com

Deset godina po osnivanju Virtualnog muzeja avangarde koji se temelji na Kolekciji Marinko Sudac, mrežna stranica postala je najvažniji izvor informacija o avangardnim umjetnicima i umjetničkim pokretima aktivnima između 1914. i 1989. na području zemalja bivše Jugoslavije, ali i mnogo šire, Središnje i Istočne Europe, objedinjujući tako područja iza tzv. „željezne zavjese“. Sam interes Kolekcije proteže se na prostor od Baltika do Crnog mora, s krajnjim ciljem ujedinjavanja i povezivanja globalnog fenomena avangarde, prisutnog od krajnjeg Zapada do Dalekog istoka.

Online baza podataka Virtualnog muzeja predstavlja tek malen dio fundusa Kolekcije, oko 6% ukupnog broja jedinica. Ona ne predstavlja samo skup digitaliziranih radova već nudi i detaljan pregleda aktivnosti umjetnika. Svaki od umjetnika ima prostor unutar nje, „osobnu stranicu“ s biografijom, bibliografijom, popisom izložbi, kao i popisom umjetnika koji su na njih utjecali ili na koje su oni utjecali. Upravo je ova crta utjecaja važan interpretacijski element koji ne samo da povezuje umjetnike u veliku globalnu mrežu avangarde već daje činjeničan pregled veza i događanja unutar umjetnosti 20. st.

Pojavom Virtualnog muzeja avangarde mjerljiv je porast interesa za umjetnike i radove koji su u njemu postavljeni. Redovito je mjesto koje kustosi, istraživači i ravnatelji muzeja posjećuju prilikom izbora materijala za svoje projekte. Takvom snažnom *online* prisutnošću ostvareno je preko 175 izložbi i projekata u više od 15 svjetskih zemalja, uključujući institucije kao što su Tate Modern u Londonu, Ludwig muzej u Budimpešti, bienale u kineskom Anrenu ili Venecijansko bienale.

Uzimajući u obzir činjenicu da sama umjetnička produkcije avangarde u 20. stoljeću razbija ustaljene umjetničke okvire, i stvoreni su radovi specifična vrsta građe. Uz velike skulpture i instalacije (ponekad i lumino-kinetičke) i 3D građu, javljaju se i potpuno novi oblici digitalnog prikaza. Performansi i akcije postaju važan oblik umjetničkog djelovanja i ostaju snimljeni dokumentaristički – na c/b foto-filmu ili filmskoj traci od 8, 16 ili 35 mm. Konceptualna umjetnost koja se javlja od ranih 1960-ih, ako je materijalizirana, najčešće je to na A4 komadu papira. Takvi oblici posebne građe zahtijevaju pojačanu brigu prilikom digitalizacije i odabir najprikladnijeg oblika prikaza.

U Kolekciji Marinko Sudac važan je fokus na dokumentarni i arhivski materijal. Neki su umjetnici prepoznali upravo Kolekciju kao nositelja brige za svoj cjelokupan arhiv i taj se materijal prezentira istovjetno s umjetničkim radovima. Time se daje povijesno-činjenično uporište za pravilno istraživanje i ispisivanje povijesti umjetnosti ovih prostora.

Digitalizacijom građe u vrhunskoj rezoluciji kvalitetnom opremom i prezentacijom javnosti, avangardna umjetnost ovih prostora prvi je puta sistematično i sveobuhvatno postavljena u sistem umjetnosti 20. stoljeća, ravnopravno dostupna uz najveća svjetska umjetnička imena.

NIKAD ZABORAVLJENI ZAHVALJUJUĆI DIGITALNOJ TEHNOLOGIJI

Jesenska Ric
Muzej Slavonije
jesenska.ricl@mso.hr

Grad Osijek u suradnji s nizom europskih gradova i kulturnih institucija uključio se u projekt *Rediscover, expose and exploit the concealed Jewish heritage of the Danube Region / Ponovo otkriti, izložiti i iskoristiti skrivenu židovsku baštinu* s ciljem otkrivanja skrivenih potencijala u židovskom

kulturnom bogatstvu, njezine tradicijske baštine, svakodnevice, ostavštine poznatih i priznatih pojedinaca... Muzej Slavonije prepoznao je mogućnost prezentacije vrijedne ostavštine dr. Hermanna Weissmanna te predložio izložbeni i izdavački projekt u sklopu kojega se predstavila vrijedna kulturno-povijesna zbirka poznatog Osječanina, ali i ispriповjedila zanimljiva obiteljska priča. Ministarstvo kulture također je, uz Grad Osijek, podržalo muzejsku inicijativu. Osim izložbe i kataloga izrađena je i virtualna dvojezična šetnja koja će i digitalnim korisnicima omogućiti istraživanje teme i zbirke.

PROJEKT *E-RARA*: DIGITALIZACIJA NASTAVNIH POMAGALA PRAVNOG FAKULTETA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

Andrea Horić, Ksenija Švenda-Radeljak

Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu

ahoric@pravo.hr; ksvenda@pravo.hr

Cilj je izlaganja prikazati jedan od načina zaštite pisane baštine u knjižnicama prijenosom u drugi medij. Široj stručnoj zajednici predstaviti će se projekt provedbe digitalizacije na primjeru izvornika iz 17. stoljeća. Djelo Farinacius, Prosperi. *Praxis et theoriae criminelis: Tomus primus, partis secundae*. Venetis, 1607. pripada zbirci rijetkosti u fondu Knjižnice Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Valja naglasiti da provedba sustavne zaštite i digitalizacije nastavnih pomagala, po kojima se poučavalo od 1776. godine do 1850. godine (rukopisne i šapirografirane građe, posebnih otisaka, skripata i prijepisa predavanja, udžbenika i dr.) u izdanju i vlasništvu Pravnog fakulteta u Zagrebu, osim važnosti za identitet i povijest matične akademske zajednice ima također i širu kulturološku i povijesnu dimenziju. Projekt je proveden financijskom podrškom Zaklade Adris.

Cilj je projekta bio da se digitalizacijom djela pridonese očuvanju izvornika za buduće naraštaje pravnika, a suvremenoj generaciji pravnih znanstvenika i istraživača osigura uvid u bibliografski izvor koji i danas predstavlja središnji izvor pravne teorije i prakse kaznenog prava u 16. i 17. stoljeću. Nadalje, prijenosom u digitalni medij i primjerenom stručnom obradom, nastojat će se osigurati optimalna mrežna dostupnost u knjižničnom online katalogu koji je dostupan na elektroničkoj lokaciji: <http://knjiznica.pravo.hr>.

Ciljna skupina korisnika je matična i šira akademska zajednica s područja društvenih i humanističkih znanosti. Potencijalna skupina korisnika su srodne institucije (baštinske ustanove: muzeji, arhivi, knjižnice), posebice pravni znanstvenici, povjesničari knjige i pisane baštine, stručnjaci za zaštitu kulturne baštine. Dostupnost digitalnih sadržaja od iznimne je važnosti za nastavu i istraživanje pravne povijesti, povijesna istraživanja polaznika doktorskih studija na Fakultetu te za ispunjavanje zahtjeva individualnih korisnika najšireg profila i različitih stupnjeva obrazovanja.

Provedbu projekta, unutar zadanog terminskog plana studeni/prosinac 2018. – ožujak 2019., činile su tri faze: pripremna, provedbena i završna faza. U pripremnoj fazi projekta, realiziranoj tijekom studenog/prosinca 2018. izvedena je priprema izvornika za digitalizaciju od strane stručnih zaposlenika Knjižnice. U provedbenoj fazi projekta, započetoj u prosincu 2018. i ostvarenoj tijekom siječnja i veljače 2019., digitalizirano je djelo (828 stranica).

Završna faza projekta u kojoj je planirano osiguranje dostupnosti na platformi INDIGO te predstavljanje projekta, bila je planirana za ožujak 2020. Ona je na žalost odgođena uslijed potresa, koji je teško oštetio zgradu Pravnog fakulteta, i pandemije izazvane korona virusom.

Provedeni program utječe na podizanje svijesti o važnosti zaštite pisane baštine u knjižnicama i povećanje zanimanja i motiviranosti za istraživanje pravne povijesti.

VIRTUALNA IZLOŽBA *GIOVANNI BATTISTA PIRANESI* I VEDUTISTIČKI ODJECI / IZ FUNDUSA KABINETA GRAFIKE HAZU

Ana Petković Basletić, Goran Zlodi, Lucija Biličić

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Kabinet grafike; Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; Link2 d.o.o.

apetkovic@hazu.hr; gzlodi@ffzg.hr; lubilicic@gmail.com

Kabinet grafike Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti obilježio je tristotu godišnjicu rođenja Giovannija Battiste Piranesija (1720.–1778.), posljednjeg velikog starog majstora talijanske grafike i najvećega grafičkog genija nakon Rembrandta, virtualnom izložbom iz fundusa Giovanni Battista Piranesi i vedutistički odjeci (<https://piranesi.kabinet-grafike.hazu.hr>), priključivši se tako međunarodnoj baštinskoj zajednici, koje su predstavile stvaralaštvo ovog velikog grafičara povodom jubileja.

Zbog nemogućnosti realizacije prvotno planirane realne istoimene izložbe radi izvanrednih okolnosti uzrokovanih potresom i pandemijom, razvili smo naš prvi virtualni projekt složenog sadržaja i strukture. Projekt kvalitetnim fotografijama, detaljnijim katalogom djela te predgovorima koji prate svaku dionicu, na vrlo suvremen i interaktivan način daje uvid u jednu iznimno vrijednu cjelinu iz Stare zbirke i zbirke 19. stoljeća, koja pripada vrhu europske baštine.

Fokusiranim pogledom izbliza na naše listove, posebice one iz antologijske serije Vedute di Roma (od 1740-ih do smrti), produbili smo katalošku i interpretativnu obradu radova uspostavljajući kronološke granice te smo trasirali genezu umjetničkog rukopisa u vremenskoj progresiji. Sistematizacijom listova unutar stvaralaštva i kasnijih kalkografskih izdanja te konteksta vremena o crtali smo fizionomiju autorskog opusa kroz tri ključne Piranesijeve preokupacije – arheologiju, vedutizam i primijenjenu umjetnost, ali smo se i dotaknuli složenog pitanja

difuzije i brojnosti naklada koje nadilaze Piranesijev životni vijek, pritom upozoravajući na problematiku kvalitete naknadnih izdanja te aporije autorstva oca i sina u kasnijim serijama. Izložbenu jezgru reprezentativnih grafičkih listova Giovannija Battiste Piranesija proširili smo na odabrane grafike iz serije *Antiquités de la Grande Grèce* (1804. – 1807.) njegova sina Francesca, najbližeg Giovannijeva sljedbenika i nastavljača, te na desetak ostvarenja nekolicine talijanskih klasicista u kojima se prepoznaju odjeci vedutističkih kompozicija velikog majstora. Proširenjem referencijalnog okvira na sina i rimske vedutiste s jedne strane otvaramo pitanje odnosa i valorizacije Francescova djela u sjeni oca, dok s druge kontekstualiziramo kulturološki fenomen Grand Toura, kao i sretan usud Piranesijevih kultnih veduta.

Ovaj izniman segment djela iz fundusa Kabineta grafike sada je dostupna široj publici, a kroz mogućnost višestrukog uvećavanja olakšano je istraživanje detalja grafika. Zbog neposrednijeg doživljaja rimskih veduta na izložbi je putem interaktivne karte prikazana njihova prostorna topografija upravo na Maloj karti Rima, koja predstavlja jednu od ključnih etapa u formativnom razdoblju velikog Piranesija.

Virtualnu izložbu koncipirala je Ana Petković Basletić (Kabinet grafike HAZU), informacijsku arhitekturu oblikovao je Goran Zlodi (FFZg), vizualno oblikovanje potpisuje Nikola Šiško (Artdizajn), a za izradu izložbe odgovoran je Link2.

VIRTUALNA IZLOŽBA SJAT ĆE TI IME ZA VELIKE ČINE: BISKUP STROSSMAYER NA SVEČANOSTI OTVORENJA GALERIJE SLIKA I POSVEĆENJA AKADEMIJINE PALAČE 1884. GODINE

Indira Šamec Flaschar, Ivana Gržina, Goran Zlodi, Ivanka Maroević

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Strossmayerova galerija
starih majstora;

Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; Link2 d.o.o.

isamecflaschar@hazu.hr; ikatusic@hazu.hr; gzlodi@ffzg.hr; ivanka@
link2.hr

Virtualna izložba *Sjat će ti ime za velike čine: Biskup Strossmayer na svečanosti otvorenja Galerije slika i posvećenja Akademijine palače 1884. godine* nadogradnja je izložbe *Svečanost otvorenja Strossmayerove galerije 1884. godine: povodom dvjestote godišnjice rođenja biskupa Josipa Jurja Strossmayera*, postavljene početkom 2015. godine u atriju palače Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti kao jedno u nizu događanja kojima je Strossmayerova galerija starih majstora HAZU u razdoblju od studenoga 2014. do studenoga 2015. obilježila dva velika jubileja: stotridesetu obljetnicu otvorenja Galerije i posvećenja Akademijine palače te dvjestoti rođendan njihova utemeljitelja. Izvornu je izložbu pratio i omanji tiskani katalog. Obujam i priroda prikupljene, mahom tekstualne, građe, koja je količinom već tada uvelike nadmašivala komorni karakter izložbe, ponukala nas je na koncipiranje njezine virtualne inačice, koja bi omogućila uključivanje više materijala i njegovu primjerenu prezentaciju.

Izložba ocrta tijekom višednevnih svečanosti kojima je u studenome 1884. obilježeno posvećenje Akademijine palače i otvorenje njezine Galerije slika, kao i zanimljivih okolnosti koje su im prethodile. Sastavni je dio izložbe i poglavlje o povijesti nastanka Galerije i uz nju usko skopčane

gradnje zrinjevačke palače, potom ono o dopremi Strossmayerovih umjetnina iz Đakova u Zagreb, a posebice je aktualna cjelina o Velikome zagrebačkom potresu 1880. godine te njegovim posljedicama za grad i novosagrađenu Akademijinu palaču. Raznovrsna građa prikupljena je iz dvadesetak baštinskih ustanova i od privatnih imatelja. Uz multimedijску prezentaciju sadržaja (izložba pruža mogućnost preslušavanja 8 zvučnih zapisa), atraktivnosti projekta pridonose i tri posebno interpretirane interaktivne karte. Virtualni okvir pružio je niz funkcionalnosti koje su pridonijele slikovitijoj i življij prezentaciji materijala, kao i mogućnosti istodobnog obraćanja različitim profilima korisnika. Autorice su se vodile željom da konačan uradak bude zanimljiv i poučan najširoj publici, no jednako tako i koristan resurs istraživačima. Izložba je opremljena i popisom izložaka i korištenih izvora. Zajedno s tvrtkom Link2 koja je programirala i implementirala virtualnu izložbu, i uz susretljivost suradničkih baštinskih institucija, koje su omogućile povezivanje sa svojim digitalnim repozitorijima, nastojale su uspostaviti što širu moguću mrežu poveznica sa srodnom mrežno dostupnom građom i literaturom. Neskromna je nada cjelokupnoga autorskog tima da je ovako zamišljen projekt primjer potencijala sinergijskog djelovanja baštinske zajednice u virtualnom okruženju, te tako i racionalnog korištenja javnih izvora financiranja.

Virtualna izložba dostupna je na adresi <https://sgallery.hazu.hr/izlozba/svecanost-otvorenja-1884/>.

“NOVO (DIGITALNO) RUHO“ PRVE HRVATSKE OPERE: VATROSLAV LISINSKI I NJEGOV OPUS U DIGITALNOM OBLIKU

Tatjana Mihalić, Iva Perinić

Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu
tmihalic@nsk.hr; iperinic@nsk.hr

Godine 2019. obilježila se 200. godina rođenja Vatroslava Lisinskog. Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu pripremila je publikaciju *Prilozi o Vatroslavu Lisinskom (1819. – 1854.): povodom 200. obljetnice rođenja s popratnom izložbom* kako bi još jednom ukazala na važnost njegova opusa u kontekstu hrvatskog glazbenoga romantizma te glazbene, ali i sveukupne hrvatske baštine. Osim te opsežne publikacije i izložbe, koja otkriva Knjižnicu kao bogatu riznicu vrijedne građe o Lisinskom, izrađena je i komplementarna virtualna izložba čija se nit vodi predstavljanjem bogatih fondova i zbirki čija građa svjedoči o kulturnim, povijesnim, sociološkim, ali i drugim činiteljima u razvoju i oblikovanju nacionalnog identiteta.

Ponajprije se to očituje objavom izvorne glazbene građe – autografa ili rukopisnih prijepisa skladbi, ali i brojnim dokumentima i tekstovima te tiskanoj građi u obliku monografskih publikacija, uključujući libreta, notna i zvučna izdanja te vizualnu građu u obliku plakata i ilustracija. Pri tome su uključeni i prilozi objavljeni u periodičkim publikacijama kao vrijedan doprinos kontekstualnosti i odjeka glazbenog djelovanja Vatroslava Lisinskog.

S obzirom da je razdoblje izrade i objave virtualne izložbe bilo neposredno pred doba pandemijskih uvjeta, virtualno je predstavljanje postiglo i svoj cilj – ukazalo je na brojnu vrijednu građu koja je digitalizirana te je korisnici mogu koristiti bez fizičkog dolaska u Knjižnicu. Ukratko će biti predstavljena virtualna izložba koje je uključivala zajednički rad

knjižničarskih stručnjaka s više predmetnih područja – muzikologa, klasičnih filologa te povjesničara umjetnosti (kustosa).

VIRTUALNA IZLOŽBA *BRANE CRLENJAK - VUKOVARSKI SRIJEMAC*

Borivoj Čalić

Gradska knjižnica Vukovar
obrada@gkvu.hr

Brane Crlenjak (Vukovar, 1930. – Vukovar, 2014.) jedna je od najznačajnijih stvaralačkih osobnosti u cjelokupnoj vukovarskoj kulturi. Zvanjem profesor književnosti, ostao je u neizbrisivoj uspomeni generacijama svojih učenika. Krug njegovih zanimanja bio je širok, a njegovo djelovanje pomicalo je Vukovar s ruba u središte kulturnih zbivanja.

Svoj je dar više od šezdeset godina ulagao u likovnu umjetnost, pokazujući strasnu posvećenost i ostvarujući vrhunske domete u slikarstvu, grafici i kiparstvu. Njegov rad u medaljarstvu, koji ga je doveo među najznačajnije hrvatske stvaraoce ove forme male plastike, bio je zapažen i visoko ocijenjen i u međunarodnim razmjerima. Kao kroničar kulturnog života, likovni i književni kritičar, povjesničar vukovarskog ribarstva, urbanizma i arhitekture ostavio je dragocjene pisane tragove o vukovarskoj prošlosti.

Ličnost i djelo profesora Crlenjaka važna su sastavnica Zavičajne zbirke Gradske knjižnice Vukovar. Tu su prikupljene i obrađene njegove autorske knjige, djela koja je priredio ili ilustrirao, njegove grafičke mape, katalozi samostalnih i skupnih likovnih izložbi na kojima je sudjelovao, a zabilježeni su i članci koje je objavio u brojnim periodičnim publikacijama. U hemeroteci su sabrani raznoliki oblici sitnog tiska, novinskih izrezaka

i fotografija, građa koja rječito svjedoči o Crlenjakovoj višedesetljetnoj stvaralačkoj aktivnosti.

Uz pomoć i uz dopuštenje obitelji Brane Crlenjaka dio sabrane građe je digitaliziran te je, zahvaljujući suradnji Gradskog muzeja Vukovar te potpori Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu, pretočen u virtualnu izložbu kojom Gradska knjižnica Vukovar kao jedan od čuvara kulturnog naslijeđa želi stvoriti trajan podsjetnik na nesvakidašnja umjetnička i intelektualna pregnuća čovjeka koji je već za života postao neraskidiv dio identiteta Vukovara te ostvario opus važan i za nacionalnu kulturu.

SAŽECI POSTERSKIH IZLAGANJA

DIGITALIZACIJA U KNJIŽNICAMA: ŠTO NAM SVE GOVORE PODACI

Matilda Justinić, Sanja Lapiš

Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu

mjustinic@nsk.hr; slapis@nsk.hr

Sredinom prosinca 2019. godine započeo je trogodišnji projekt *e-Kultura – Digitalizacija kulturne baštine* kojemu je cilj povećati pristup digitalnoj kulturnoj baštini, zaštititi je i objediniti na jednom mjestu. Projekt provodi Ministarstvo kulture i medija u partnerstvu s Hrvatskim državnim arhivom, Hrvatskom radiotelevizijom, Muzejom za umjetnost i obrt i Nacionalnom i sveučilišnom knjižnicom u Zagrebu.

Dio pripreme projekta činila je i analiza stanja koja je obuhvatila i provedbu ankete o stanju digitalizacije kulturne baštine u arhivima, muzejima, knjižnicama i kod imatelja AV građe. Gotovo trećinu ustanova u anketom obuhvaćenom uzorku činile su knjižnice (49 od 177), a na anketu je odgovorilo 37 knjižnica (od ukupno 49). Godine 2017. započeto je prikupljanje statističkih podataka o digitalizaciji građe u knjižnicama u Sustavu jedinstvenog elektroničkog prikupljanja statističkih podataka o poslovanju knjižnica Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu. Podaci prikupljeni anketom i izvještajima knjižnica u Republici Hrvatskoj u određenoj se mjeri razlikuju te ukazuju na potrebu šireg sagledavanja područja prikupljanja podataka o digitalizaciji. Poster će prikazati analizu podataka dva navedena uzorka uzimajući u obzir pojedine aspekte digitalizacije građe (pristup, pohrana, procesi digitalizacije) u knjižnicama. Analiza obje skupine prikupljenih podataka ukazat će na izazove u planiranju i koordinaciji digitalizacije u knjižnicama.

DIGITALIZACIJA I KONZERVATORSKO-RESTAURATORSKI POSTUPCI – ŠTO, KADA I KOLIKO?

Jelena Duh, Darko Čizmek

Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu
jduh@nsk.hr; dcizmek@nsk.hr

Digitalizacija, u kontekstu izrade zaštitnog snimka, sastavni je dio sveobuhvatne zaštite pisane baštine. U ovome radu istražit će se međuodnos digitalizacije s konzervatorsko-restauratorskim zahvatom na pojedinačnoj jedinici građe. Za razliku od razrađene i općeprihvaćene procedure u međuodnosu mikrofilmiranja i konzerviranja-restauriranja starih novina, isto nije slučaj kod izrade zaštitnog snimka digitaliziranjem izvornika. Budući da se digitalnim preslikom bilježi znatno veći broj podataka nego zaštitnim snimkom na crno-bijeli mikrofilm, poput boje i teksture papira, izvornih nepravilnosti i slično, nameće se pitanje treba li zaštitno snimiti jedinicu kojoj prethodi konzervatorsko-restauratorski zahvat prije radova, poslije ili i jedno i drugo. Budući da se konzervatorsko-restauratorskim radovima potencijalno utječe na cijeli niz osobitosti pojedinačnih artefakata, valja razmisliti o prednostima i manama svakog od pristupa.

Konzervatorsko-restauratorski postupak na knjižničnoj građi od papira se između ostalog sastoji od čišćenja, ravnjanja i izrade nadopuna u nekom ili svim slojevima tretirane jedinice. Nekad se nadoknada vrši samo u sloju nosioca (papira), a nekad i u bojenom odnosno sloju tiska. Imajući to na umu, čišćenje građe nekad može znatno doprinijeti boljoj čitljivosti sadržaja koji se digitalizira uklanjanjem nečistoća i mrlja, ali može i izmijeniti izvornu boju papira ili dimenzije tretiranog predmeta. Nadoknade također mogu vidno doprinijeti boljem sveukupnom dojmu predmeta koji se digitalizira, napose kad je riječ o građi koja ima primarno estetsku funkciju poput crteža, grafika i sličnog ukrasnog tiska. Na takav

način ojačan list papira znatno je lakši za manipulaciju pa je time i manja vjerojatnost oštećenja pri samoj digitalizaciji. S druge strane, ista ta nadoknada može i smanjiti čitljivost ukoliko ju je nužno izvesti na način da djelomično prelazi preko dijelova izvornika, što je čest slučaj kod znatno oštećene građe koja se restaurira.

Digitalizacija i prije i nakon konzervatorsko-restauratorskog zahvata mogla bi se smatrati rješenjem za nedostatke koji svaki od pristupa ima, ali se u tom slučaju postavlja pitanje isplativosti takvog pristupa, kako u smislu rada djelatnika koji sudjeluju u procesu digitalizacije, tako i u smislu prostora za pohranu dvostrukih datoteka. U konačnici, takav pristup bi oduzimao resurse nekoj drugoj jedinici pisane građe koja takvim pristupom ne bi bila digitalizirana, a time i lakše dostupna javnosti.

METODE DIGITALIZACIJE U DOKUMENTIRANJU KULTURNE BAŠTINE U KONZERVACIJI-RESTAURACIJI TEKSTILA

Danijela Jemo, Denis Vokić, Mateo Miguel Kodrič Kesovia

Sveučilište u Dubrovniku

djemo@unidu.hr; denis.vokic@unidu.hr; mmkesov@unidu.hr

Očuvanje i zaštita kulturne baštine uvijek je predstavljala izazov za sve one uključene u ovaj proces. Sve veća informatizacija olakšala je izradu, pohranu, obradu i dijeljenje podataka putem računala i interneta. Suvremeni pristup ovoj problematici obuhvaća dva aspekta: očuvanje materijalne forme predmeta kulturne baštine i očuvanje relevantnog informacijskog sadržaja o datom predmetu.

Digitalizacija je vrlo korisna, nedestruktivna metoda koja se primjenjuje u dokumentiranju i istraživanju tekstilne baštine tijekom konzervacije-restauracije predmeta. U tu svrhu koriste se različite metode digitalizacije,

ovisno o njihovoj kompleksnosti, načinu primjene i dostupnosti. Metode digitalizacije primjenjuju se u fotografskom dokumentiranju materijalne forme predmeta, zatečenog stanja predmeta, projekcijskoj digitalizaciji dokumentiranja predmeta ili dijelova predmeta uz primjenu prikaza računalne simulacije prilikom rekonstrukcije izvornog oblika u slučaju kada je predmet potpuno ili djelomično uništen ili kod rekonstrukcije degradiranih područja i pri komparaciji sličnih ili istih materijala i/ili predmeta kulturne baštine. U dokumentiranju tekstilne baštine, u konzervaciji-restauraciji, primjenjuju se različite metode i postupci digitalizacije od fotografskih tehnika, mikroskopije, boroskopije, CT i RTG snimanja, do izrade grafičkih prikaza i nacрта, videosnimanja i metoda 3D virtualizacije. U ovom radu bit će predstavljeni primjeri primjene različitih metoda digitalizacije predmeta tekstilne baštine.

Ove metode zahtijevaju poznavanje teorijskih znanja i praktičnu primjenu specijaliziranih instrumenata digitalne tehnologije i pripadajućeg softvera za obradu podataka. Zbog toga, uporaba pojedinih metoda zahtijeva multidisciplinarni pristup i suradnju različitih stručnjaka i institucija, koji će biti u stanju odrediti najbolju metodu digitalizacije i optimalan način primjene.

Po završetku konzervatorsko-restauratorskog projekta izrađuje se završno izvješće o predmetu koje sadrži pisanu, fotografsku i grafičku dokumentaciju. Na ovaj način svi relevantni podatci o datom predmetu kulturne baštine ostaju sačuvani u digitalnom obliku i lako dostupni.

STARI KARLOVAČKI KALENDARI - OD RESTAURACIJE DO DIGITALIZACIJE

Aleksandra Mikić-Grginčić, Maja Žužak Horvatić

Gradska knjižnica "Ivan Goran Kovačić" Karlovac

amikic@gkka.hr; mzuzak@gkka.hr

Poster će ukratko prikazati ponešto o povijesti karlovačkih kalendara te koje sve kalendare u svom fondu ima Zavičajni odjel Gradske knjižnice "Ivan Goran Kovačić" Karlovac. S obzirom na svoju široku rasprostranjenost i dostupnost smatra se da su odigrali važnu ulogu u širenju pismenosti i čitateljskih navika. Kalendar su sadržavali upute o zdravlju, izreke i mudrosti, anegdote, poljoprivredne savjete, vremenske i vjerske obavijesti te zabavne i poučne tekstove. Kako bi se sačuvali primjerci karlovačkih kalendara koji se nalaze u našem fondu, Knjižnica je krenula s njihovom restauracijom, a zatim i digitalizacijom te će tako svi biti dostupni javnosti na digitalnom portalu Gradske knjižnice "Ivan Goran Kovačić" Karlovac (digitalna.gkka.hr).

Restauracija i digitalizacija započela je s *Karlstädter Schreib-Kalenderom* koji pripada zbirci Ilirske čitaonice koja je zbog svog iznimnog kulturnog i povijesnog značaja stavljena pod preventivnu zaštitu. Uz *Karlstädter Schreib-Kalender* digitalizirali smo i *Almanah ilirski*, najstariji karlovački pučki kalendar. *Almanah ilirski* svojom svrhom i namjenom nadilazi usku kalendarsku funkciju i širi je na kulturno-političko djelovanje u Hrvatskoj. Svojim je djelom Šporer preteča ilirizma i Gaja, o čemu je u znanstvenoj literaturi mnogo više napisano. Tu je i *Prorok* koji je izlazio šezdesetih godina XIX. stoljeća istovremeno s *Karlstädter Schreib-Kalenderom* pod uredničkom palicom poznatog karlovačkog kulturnog radnika Abela Lukšića. Nakon odlaska Abela Lukšića iz Karlovca 1864. godine gotovo trideset i pet godina ne izdaje se u Karlovcu hrvatski kalendar. Tek 1898. godine poznati karlovački učitelj Stjepan Širola u nakladi Dragutina Hauptfelda izdaje kalendar *Nada*. Posljednji kalendar

koji imamo u fondu je *Karlovački šoštar*, karlovački kalendar koji je izlazio početkom dvadesetog stoljeća (1905. – 1907.). Urednik Šošlara bio je znameniti Karlovčanin Rudolf Strohal, ravnatelj Kraljevske velike realne gimnazije na Rakovcu.

Kalendari su i dandanas neiscrpan izvor za proučavanje karlovačke povijesti s početka stoljeća i zaštitom i digitalizacijom fonda čitaonice nastojimo korisnicima osigurati dostupnost građe, koju ćemo, tim putem, i trajno zaštititi te predstaviti javnosti.

DIGITALIZACIJA PLANINARSKE GRAĐE

Alan Čaplar

Hrvatski planinarski savez
hps@hps.hr

Hrvatski planinarski savez digitalizirao je sve brojeve i izradio računalnu bibliografiju časopisa *Hrvatski planinar*. *Hrvatski planinar* izlazi od 1898. godine i jedan je od najstarijih hrvatskih časopisa koji i danas izlazi. Bibliografija sadrži sve članke i zapise o ilustracijama objavljenim u časopisu. Bibliografija obuhvaća podatke od prvog broja (1898., broj 1) do zadnjeg izdanog broja. Časopisi su dostupni na prelistavanje u PDF obliku. Bibliografiju je moguće pregledavati, ispisivati, svrstavati, izlučivati zapise prema željenom kriteriju i dr.

Bibliografija je puštena u rad 4. lipnja 2008. na svečanosti povodom 110. obljetnice izlaska prvog broja i 100. godišta časopisa. U svjetskim razmjerima malo je toliko starih časopisa iz bilo kojeg područja koji svoje cjelokupno izdanje nude na takav način – obimnim pretraživanjem i dobavom cjelokupnog teksta u PDF formatu. Danas, nakon više od 10 godina dostupnosti digitaliziranog časopisa *Hrvatski planinar* možemo neposredno posvjedočiti da se digitalizacijom nije smanjio interes za časopis, nego da se zainteresiranost javnosti čak i povećala, a radove iz

digitaliziranog časopisa sve učestalije prenose i citiraju istraživači raznih struka.

DIGITALIZACIJOM ZAVIČAJNE BAŠTINE ČUVAMO LOKALNU I NACIONALNU POVIJEST: PREDSTAVLJANJE PROJEKTA DIGITALIZACIJE

Dijana Klarić

Gradska knjižnica Požega
dijana.knjiznica@gmail.com

Projektom *Povijest čitanja u Požegi*, kroz digitalizaciju najstarije, najvrjednije, jedinstvene i najreprezentativnije knjižne građe iz fonda zavičajne zbirke *Possegana*, žele se prikazati život i djela znamenitih Požežana kao i utjecaj koji su imali na stvaranje i oblikovanje kulturnog, društvenog i političkog života svog zavičaja, ali i cijele domovine u razdoblju od pojave ilirskog pokreta i hrvatskog narodnog preporoda pa sve do suvremenog doba.

Naglasak je na životu i djelima onih zavičajnika koji su svoje stvaralaštvo temeljili na pisanoj riječi i kojima je Gradska knjižnica Požega, odnosno Čitaoničko društvo iz 1845. predstavljala okupljalište, čuvaricu i rasadište ideja koje su mijenjale život grada u određenom povijesnom razdoblju.

Također, projekt uključuje digitalizaciju i predstavljanje široj javnosti vrijednih književnih i rukopisnih ostavština znamenitih Požežana koje se čuvaju u Gradskoj knjižnici Požega i Gradskom muzeju Požega, a koje bi digitalizacijom postale dostupne za korištenje široj javnosti. Digitalizacijom će se izvorna građa zaštititi, a pristup znanju će se osigurati i poboljšati. Kroz sačuvanu građu šira javnost dobiva mogućnost pratiti povijest i razvoj svoga zavičaja u kontekstu pisane riječi i stvaralaštva znamenitih zavičajnika.

Projektom digitalizacije Gradska knjižnica Požega želi zaštititi izvornike stare i rijetke zavičajne knjižne građe koji na poseban način svjedoče o hrvatskoj kulturnoj baštini, jedinstvenosti i autentičnosti, a oblikovanjem digitalne zbirke želi ih učiniti dostupnima stvarnim i potencijalnim korisnicima te ih predstaviti široj javnosti. Ovakva digitalna zbirka ima velik informacijski potencijal jer će korisnici kroz zbirku moći pratiti povijest i razvoj svog zavičaja kroz stoljeća.

Projekt se sastoji od četiri faze: I. Preporodno doba; II. Na razmeđu stoljeća (kraj. 19. st.-1914.): Julije Kempf, Dragutin Lerman, Franjo Ciraki; III. U jeku ratova (1914.-1945.): Zlata Kolarić-Kišur, Josip Pavičić, Ivša Bošnjak Dragovački, Ivan Messner; IV. Postmoderna: Boro Pavlović, Dobriša Cesarić.

Projekt je financiran sredstvima Grada Požege i Ministarstva kulture i medija. Tvrtka ArhivPro digitalizirala je knjige i izradila digitalni repozitorij na kojemu su knjige dostupne za korištenje. Do sada je digitalizirano 5 knjiga, a trenutno je u fazi i digitalizacija knjiga iz 2. faze projekta.

VIRTUALNA IZLOŽBA *AJMO U MAČKARE!* *POKLADNI OBIČAJI TRILJSKOG KRAJA 1966.* GODINE

Sanja Budić Leto

Muzej triljskog kraja

muzej.triljskog.kraja@st.t-com.hr

Virtualna izložba *Ajmo u mačkare! Pokladni običaji triljskog kraja 1966. godine* realizirana je u veljači 2021. godine. Zbog pandemije COVID-19 izostali su brojni tradicijski ophodi maškaranih povorki pa je cilj izložbe, osim prezentacije i edukacije o nematerijalnoj baštini, bio i održati navedene tradicije u „novim normalnim“ okolnostima bez ugrožavanja

javnog zdravlja.

Za potrebe realizacije izložbe korištena je izvorna građa iz 1966. godine koju je Institut za etnologiju i folkloristiku ustupio na korištenje Muzeju triljskog kraja: fotografije, video i audio zapisi te transkripti s rezultatima istraživanja koje je provodio tadašnji djelatnik Instituta dr. sc. Josip Milićević. Iz opsežnog istraživanja izdvojena su zapažanja i intervjui koji se odnose na pokladne običaje u tri različita sela koja administrativno pripadaju Gradu Trilju: Grab, Vojnić i Košute, a u kojima se i danas njeguje pokladna tradicija. „Mačkare“ iz sela Grab pripadaju skupini maškara podkamešničkih sela čiji su godišnji ophodi zaštićeno nematerijalno kulturno dobro Republike Hrvatske. Povorke iz sela Vojnić i Košute imaju dosta sličnosti s grapskom povorkom, prvenstveno kroz prikazane likove, no kako je riječ o području koje ni geografski ni kulturološki ne pripada podkamešničkom krugu, ovdje ne sudjeluju upečatljivi „didi“.

Izložba je trajno dostupna na mrežnoj stranici Muzeja triljskog kraja: <https://muzejtriljskogkraja.hr/virtualna-izlozba-ajmo-u-mackare/>

DIGITALNA TEMATSKA ZBIRKA ZAŠTITA OKOLIŠA NACIONALNE I SVEUČILIŠNE KNJIŽNICE U ZAGREBU

Ivana Kežić Pucketić, Marta Matijević, Dolores Mumelaš

Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu

ivana.kezic@nsk.hr; mmatijevic@nsk.hr; dmumelas@nsk.hr

U posljednje vrijeme raste potreba za informiranjem javnosti o strategijama i mogućnostima potrebnim za osvješćivanje, prepoznavanje i borbu protiv svjetskih klimatskih i ekoloških izazova. Knjižnice su sve više prepoznate kao mjesta koja pružaju relevantne informacije o očuvanju okoliša, pa je tako i Mjesec hrvatske knjige 2020. godine bio posvećen

50. obljetnici obilježavanja Dana planeta Zemlje s motom *Razlistaj se!* Mjesec hrvatske knjige bio je poticaj za uspostavu tematske zbirke *Zaštita okoliša* u sklopu Hrvatskog arhiva weba Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu, a u suradnji sa Zbirkom službenih publikacija.

Tematska zbirka *Zaštita okoliša* na jednom mjestu okuplja i trajno pohranjuje velik broj javno dostupnih mrežnih stranica na temu zaštite okoliša. Odabrani arhivirani sadržaji zbirke uključuju hrvatske mrežne stranice tijela javne vlasti, ministarstava, državnih upravnih organizacija, gospodarstvenih ustanova, kulturnih, obrazovnih, znanstvenih i sportskih ustanova kao i ustanova za zaštitu okoliša, ali i druga slična tijela i udruge na području Republike Hrvatske. Uz to, tematska zbirka uključuje i sadržaje hrvatskih news portala. Sadržaj zbirke obuhvaća širu tematiku zaštite okoliša, uključujući održivi razvoj, klimatske promjene, energetske učinkovitost, gospodarenje otpadom, kontrolu industrijskog onečišćenja, zaštitu voda, recikliranje i slično, kao i aktualne programe, projekte, akcije i pokrete iste tematike. U sklopu tematske zbirke *Zaštita okoliša* korisnici na jednom mjestu mogu istražiti ovu vrlo važnu temu i osvijestiti važnost očuvanja prirode.

TRAGOVIMA GRADA: DIGITALIZIRANA ZBIRKA RAZGLEDNICA GRADA OSIJEKA

Inge Majlinger Tanocki, Merien Hadrović, Borna Ungar

Gradska i sveučilišna knjižnica Osijek; Filozofski fakultet u Osijeku
ingem@gskos.hr; merien@gskos.hr; borna.ungar@gmail.com

Zbirka razglednica grada Osijeka dio je Grafičke zbirke Gradske i sveučilišne knjižnice Osijek, a ujedno i dio zavičajnog fonda Knjižnice. Jedinstvena zbirka predstavlja izvor informacija o vizualnom identitetu grada Osijeka, svjedoči njegovu urbanističkom razvoju te čini neizostavan izvor podataka za istraživanje kulturne povijesti grada. Cilj formiranja

zbirke jest predstaviti kulturnu baštinu grada Osijeka, zaboravljene ili promijenjene vizure značajnih lokacija grada. Digitalizacija razglednica starog Osijeka započela je 2011. godine, a daljnji razvoj projekta osmišljen je s ciljem popularizacije zbirke razglednica grada Osijeka, doprinosa izvorima kulturne povijesti, turističke promocije i umrežavanja s AKM zajednicom.

Projekt je nastao kao odgovor na poziv za suradnju Gradske i sveučilišne knjižnice Osijek s Nacionalnom i sveučilišnom knjižnicom na projektu *Pozdrav iz Hrvatske*. Potaknuti pozivom, djelatnici Knjižnice zbirku su detaljno obradili i pripremili za uporabu. U svrhu popularizacije lokalne zbirke i njezine prezentacije korisnicima, stanovnicima i posjetiteljima grada Osijeka, zbirka je oblikovana u interaktivnu kartu koja sadrži opise i lokacije pojedine razglednice.

Projekt ukazuje na važnost osnivanja tima za digitalizaciju, povezivanje s ostalim kulturnim i znanstvenim ustanovama u omogućavanju dostupnosti i popularizaciji prikaza vrijednih zbirki pohranjenih u zavičajnim knjižničnim, muzejskim i arhivskim zbirkama te njihovu objedinjavanju.

DIGITALIZACIJA MOSLAVAČKOG LISTA

Suzana Pomper

Knjižnica i čitaonica Kutina
suzanaknjiznica@gmail.com

Moslavački list su novine koje pokrivaju sve sfere života. Ovo je vrlo važan projekt koji će pomoći mnogima koji istražuju povijest ovog područja, s obzirom da novine pokrivaju široko područje djelovanja, a drugih tiskanih izvora ili nema ili su manjeg opsega. Novine u Knjižnici nije moguće posuditi, pa će na ovaj način biti dostupne svima, a i jednostavnije za pretraživanje. Zbirka je namijenjena svima koji žele istraživati i upoznati moslavačku povijest, kulturu, tradiciju, gospodarstvo. Tvrtka

ArhivPro d.o.o. je obavila skeniranje i obradu građe, a tvrtka Moslavački list d.o.o. nam je ustupila autorska prava kao i brojeve *Moslavačkog lista* koji nam nedostaju. Na ovaj način sačuvat ćemo dio kulturnog nasljeđa od propadanja, ali i omogućiti većem dijelu građana brži i jednostavniji pristup građi o Kutini i široj okolici na jednom mjestu. *Moslavački list* kao jedine novine na području Grada i šire okolice vrijedan je izvor i istraživanja razvoja kutinskog novinarstva. Stariji brojevi pokrivaju područje od Garešnice do Velike Ludine. Trenutno je u ovoj, 1. fazi, digitalizirano 11 godišta koji su stavljeni u repozitorij koji se nalazi na našoj *web* stranici. Svi su brojevi pretraživi po tekstu. Projekt je prepoznalo i Ministarstvo kulture i medija te ga sufinanciralo.

DIGITALIZACIJA HRVATSKOG TISKA IZ RAZDOBLJA PRVOGA SVJETSKOG RATA

Iva Adžaga Ašperger, Sofija Klarin Zadavec

Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu

iadzagaasperger@nsk.hr; sklarin@nsk.hr

Stotinu godina poslije Prvog svjetskog rata, znanstvenici, istraživači, ustanove i brojni entuzijasti širom svijeta okupili su se kako bi odali počast žrtvama rata organiziranjem raznih događanja, predavanja, predstava, radionica te drugih kulturnih i znanstvenih aktivnosti. Povodom obilježavanja stogodišnjice Velikog rata, u Hrvatskoj je u listopadu 2012. osnovan Inicijativni odbor za obilježavanje stogodišnjice Prvog svjetskog rata s ciljem okupljanja brojnih ustanova te iskorištavanja njihovih kulturnih i znanstvenih potencijala kroz predlaganje raznih aktivnosti u Akcijskom planu za obilježavanje stogodišnjice Prvoga svjetskog rata (2013.). U Akcijskom planu Inicijativni odbor pridaje značajnu ulogu knjižnicama, a osobito Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu, u digitalizaciji

hrvatskog tiska iz razdoblja Prvog svjetskog rata te u izradi popisa onovremenih tiskovina (novina, časopisa i drugih serijskih publikacija) s ciljem pružanja pristupa temeljnoj literaturi tog oblika za potrebe rada znanstvenika, istraživača i zainteresiranih pojedinaca. Kako bi se u ovom radu ustvrdio opseg izvršenosti zadatka, prikupljeni su i analizirani podaci o digitaliziranim serijskim publikacijama iz razdoblja Prvoga svjetskog rata te uspoređeni s dostupnim podacima o ukupnoj količini tiskanih serijskih publikacija iz tog razdoblja u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu i drugim izvorima. Rezultati istraživanja ukazuju na značajnu količinu serijskih publikacija koje su digitalizirane, a nisu objavljene, ali i stavljaju naglasak na količinu publikacija koje nisu digitalizirane. Podaci izneseni u ovome radu mogu poslužiti kao poticaj za nastavak procesa digitalizacije ove vrste publikacija te njihovog objavljivanja za potrebe znanstveno-istraživačkog rada, ali i približavanja svakodnevnice ljudi iz razdoblja Velikog rata široj javnosti.

BIOGRAFIJE AUTORA

Adžaga Ašperger, Iva, magistra bibliotekarstva i magistra informacijskih znanosti, rođena je 4. travnja 1993. godine u Požegi. Nakon što je završila Katoličko-klasičnu gimnaziju u Požegi, 2011. godine upisuje preddiplomski studij informatologije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku. Nakon preddiplomskog studija, 2014. godine upisuje i završava diplomski studij arhivistike i bibliotekarstva na Odsjeku za informacijske i komunikacijske znanosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Tijekom diplomskog studija radi kao demonstratorica na Odjelu za međuknjižničnu posudbu Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Od 2021. godine zaposlena je u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu u Centru za razvoj Hrvatske digitalne knjižnice Hrvatskog zavoda za knjižničarstvo.

Aparac-Jelušić, Tatjana, redovita profesorica u trajnom zvanju, u miru. Magistrirala je i doktorirala na Sveučilištu u Zagrebu u polju informacijskih znanosti. Od 1983. predavala je na preddiplomskim, diplomskim i poslijediplomskim studijima (Zagreb, Osijek i Zadar), a inicirala je i vodila izradu programa informacijskih znanosti na sveučilištima u Osijeku i Zadru. Pročelnica Odsjeka za informacijske znanosti (Osijek, od 2003. do 2008.) i Odjela za informacijske znanosti (Zadar, od 2007. do 2012.) Gostujuća je profesorica na nekoliko inozemnih visokih učilišta (Eisenstadt i Graz u Austriji; Ljubljana; Borø, Švedska; Wellington, Novi Zeland). Od 2008./2009. do odlaska u mirovinu voditeljica je doktorskog studija *Društvo znanja i prijenos informacija* na Sveučilištu u Zadru. Vodila je dva i bila suradnik-istraživač na trima domaćim znanstvenim projektima te je bila glavni koordinator Erasmus+ projekta EINFOSE. U mirovini je od 2015. ali nastavlja aktivno djelovati, objavljujući stručne i znanstvene radove. Predsjednica je Hrvatskog knjižničnog vijeća od 2013. godine. Objavila je tri knjige, devet poglavlja u knjizi te preko stotinu znanstvenih i stručnih radova. Održala je gotovo dvjesto izlaganja na domaćim i inozemnim skupovima. Uređivala je niz *Priručnici iz knjižničarstva* i pojedine tematske brojeve *Vjesnika bibliotekara Hrvatske*. Uredila je 25 monografskih publikacija. Suurednica je posebnog broja časopisa *Education for*

Information (2019.) na temu novih didaktičkih pristupa u nastavi informacijskih znanosti. Članica je uredništava međunarodnih časopisa *Journal of Documentation*, *Information Processing and Management* (do 2008.), *Alexandrie* (do 2015.), *Bibliotekara*, *JALISE* i *Education for Information*. Sudirektorica je međunarodne konferencije LIDA (2000.-2016.), članica programskih odbora konferencija ColiS, ECDL i dr. Od 2004. do 2009. bila je predsjednica ASIST-ove Sekcije za Europu, a od 2009. do 2014. predsjednica je europske udruge knjižničarskih i informacijskih sveučilišnih odjela EUCLID. Od 2020. zamjenica je predsjednika ASIST-ova Komiteta za povijest. Dobitnica Kukuljevićeve povelje i ASIST-ove nagrade ISI/Thompson za najboljeg nastavnika informacijskih znanosti (2006.), nagrade Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu (2012.) te nagrade EUCLID-a za 2018. godinu.

Biličić, Lucija diplomirala je 2020. godine muzeologiju i upravljanje baštinom te antropologiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a uz to je završila i preddiplomski studij povijesti umjetnosti. Tijekom studija dodatno se usavršavala kroz brojne neformalne edukacije te stjecala iskustvo rada u strukama kroz studentski i volonterski angažman. Od kraja 2020. u tvrtki Link2 d.o.o. bavi se razvojem virtualnih izložbi i različitim oblicima digitalnog pripovijedanja.

Boršić, Luka diplomirao je klasičnu filologiju 2000. godine. U međuvremenu upisuje studij filozofije na Internationale Akademie für Philosophie gdje 2001. doktorira s temom *Scio me nihil scire – Paradoxon Socratium* iz antičke filozofije s naglaskom na filologiju. Godine 2010. na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu brani doktorski radi iz povijesti filozofije pod naslovom *Renesansne peripatetičke rasprave i novi pojam znanosti*. Zaposlen je na Institutu za filozofiju u zvanju višeg znanstvenog suradnika. Trenutačno obnaša funkciju ravnatelja Instituta za filozofiju. Autor je ili suautor 8 knjiga, urednik ili suurednik 10 knjiga te autor ili suautor pedesetak članaka ili poglavlja u knjigama. S izlaganjima sudjelovao je na 60-ak međunarodnih i domaćih znanstvenih skupova.

Od 2018. godine voditelj je projekta *Hrvatske filozofkinje u europskom kontekstu* koji financira Hrvatska zaklada za znanost.

Budić Leto, Sanja od 2018. godine obnaša dužnost ravnateljice Muzeja triljskog kraja u Trilju gdje, osim poslova ravnatelja, vodi i druge poslove Muzeja. Nakon završenog studija povijesti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i godine dana pripravničkog staža u Muzeju, stekla je zvanje kustosice. Uz temeljne zadaće ravnatelja i kustosa, osmišljava i provodi društveno-kulturne projekte, intenzivno radi na popularizaciji muzeja i kulturnih djelatnosti te valorizaciji zaštićenih lokaliteta. Poseban interes iskazuje za digitalizaciju baštine i mogućnosti korištenja suvremenih tehnologija u muzejima te na baštinskim i arheološkim lokalitetima. Članica je HMD-a i ICOMOS-a.

Butigan Vučaj, Tamara, bibliotekar savetnik u Narodnoj biblioteci Srbije, vodi Digitalnu NBS i Agregator za Europeanu. Članica je Saveta članova asocijacije Europeana mreža i Upravljačke grupe Europeanine zajednice za istraživanja. Nacionalna je predstavница Republike Srbije u konzorcijumu DARIAH-ERIC i članica nacionalnog DARIAH tima. Koordinirala je projektima *Procvat pismenosti*, *Migracije kroz nauku i umetnost* i *Zajednička kultura* u Europeani.

Čalić, Borivoj rođen je 1961. godine u Vukovaru. Od 1997. radi u Gradskoj knjižnici Vukovar na poslovima obrade knjižnične građe. Proučava kulturnu prošlost Vukovara i na tu temu objavljuje znanstvene članke. Objavio je knjigu *Tragovi u trajanju* (Vukovar, 2015.).

Čaplar, Alan istaknuti je planinarski pisac i publicist. Autor je ili suautor ukupno 29 knjiga, priručnika i vodiča. Od 2001. urednik je časopisa *Hrvatski planinar*. Napisao je više stotina članaka i vijesti iz područja planinarstva, turizma, sporta, geografije, zaštite okoliša, a 7 godina radio je kao izvršni urednik časopisa *Meridijani*. Osim u *Hrvatskom planinaru*, objavljivao je raznovrsne članke i u časopisima *Meridijani*, *Croatia Inflight*

Magazine, Radost, Lički planinar, Bilogorski planinar, Bilo, Ekološki glasnik i raznim drugim časopisima i javnim glasilima. Osim u Hrvatskoj, neke njegove knjige objavljene su i u drugim zemljama – u Italiji, BiH i na Kosovu. S prof. dr. Željkom Poljakom priredio je povijesnu monografiju *Hrvatsko planinarstvo u 1000 slika*, a s dr. Elvirom Kazazovićem napisao je dva sveučilišna udžbenika o planinarstvu (Univerzitet u Sarajevu, 2012. i 2017.). Izradio je, uredio i 1999. postavio prve mrežne stranice Hrvatskog planinarskog saveza – najveće nevladine organizacije za zaštitu prirode. Bio je suradnik UNDP-a na projektu *Via Dinarica* te osnivač i od 2016. do 2019. predsjednik Udruge Via Dinarica Croatia za održiv razvoj planinskog turizma. Hrvatske planine predstavio je 2017. izložbom autorskih fotografija u Europskom parlamentu u Bruxellesu. Bio je voditelj projekta digitalizacije časopisa *Hrvatski planinar* 2007. – 2009. Zaposlen je u Hrvatskom planinarskom savezu kao glavni tajnik.

Čižmek, Darko rođen je 1964. godine u Zagrebu. Godine 1985. stiče zvanje fotografa, a 1994. godine zapošljava se na radno mjesto fotografa u Odjelu zaštite i pohrane knjižnične građe Nacionalne i sveučilišne knjižnice. Stručno zvanje višeg konzervatora tehničara – fotografa mu se dodjeljuje 2008. godine. Sudjeluje od samih začetaka 2000-ih u svim fazama uspostave i razvoja digitalizacije knjižnične građe u NSK. Sudjeluje također i kao suradnik u gotovo svim izložbama u organizaciji NSK, kao i onima organiziranim u muzejima i galerijama u Hrvatskoj i inozemstvu, a na kojima je izlagana građa iz fonda Knjižnice. Svojim fotografijama i preslicima, Darko Čižmek je sudjelovao u realizaciji preko 60 tiskanih publikacija – monografija, kataloga i pretisaka te u 50-ak uglavnom digitalizacijskih projekata u kojima je Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu bila nositelj ili partner.

Čurik, Ivana arhivistica je Državnog arhiva u Osijeku i članica ICARUS Hrvatska. Stručnjak je za ICT tehnologije, administratorica je i urednica mrežnih stranica ICARUS Hrvatska i autorica platforme #PričelzArhiva.

Damiani, Suzana, izv. prof. studij slikarstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu diplomirala je 1989., u klasi Ive Friščića. Od 1991. radi u Restauratorskom zavodu Hrvatske kao vanjski suradnik, a od 1994. do 1998. kao stalno zaposlena. Magistrirala je 2000. na Akademiji lijepih umjetnosti, Odsjeku za konzerviranje i restauriranje umjetnina u Krakovu s temom *Konzerviranje i restauriranje zidnih slika iz XVIII stoljeća u apsidi franjevačke samostanske crkve Presvetog trojstva u Slavonskom Brodu*, pod mentorsvom prof. W. Zalewskog. Od 1998. do 2008. radi kao asistent, a od 2008. kao docent, a zatim i kao izvanredni profesor na Odsjeku za restauriranje i konzerviranje umjetnina Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Vodi kolegije Restauriranje i konzerviranje zidnih slika, izborni kolegij Tehnike zidnog slikarstva, Restauratorsku praksu studenata R/S na objektima zidnog slikarstva, te drži nastavu na kolegiju Restauriranje i konzerviranje II. Mentor je kandidatima za stjecanje zvanja u konzervatorsko-restauratorskoj djelatnosti pri Ministarstvu kulture i medija. Članica je Hrvatskog restauratorskog društva od 2000. godine.

Dević, Ivana, viša knjižničarka na Odjelu za nabavu i obradu omeđenih publikacija Sveučilišne knjižnice u Splitu. Diplomirala je Visoku učiteljsku školu u Splitu Sveučilišta u Splitu 2002. godine. Godine 2005. diplomirala je na Dopunskom dvogodišnjem izvanrednom studiju knjižničarstva u Zadru pri Filozofskom fakultetu u Osijeku, a 2006. godine položila je stručni ispit za stručno zvanje diplomirani knjižničar pri Povjerenstvu za polaganje stručnih ispita u knjižničarskoj struci Hrvatskog knjižničkog vijeća. Godine 2017. obranila je doktorski rad *Razvoj ontologije iz enciklopedički organiziranoga znanja* na Odsjeku za informacijske i komunikacijske znanosti Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Član je Hrvatskog knjižničarskog društva (HKD), Komisije za klasifikaciju i predmetno označivanje te Komisije za informacijske tehnologije pri HKD-u. Članica je Radne skupine za izradu smjernica za metapodatke i Radne skupine za odabir građe na projektu *e-Kultura – Digitalizacija kulturne baštine* pri Ministarstvu kulture i medija, članica je uredništva niza *Elektronička izdanja Hrvatskoga knjižničarskog društva* i urednica elektroničkog izdanja

Glasnika društva bibliotekara Split. Aktivno je sudjelovala izlaganjem na skupovima: Seminar Arhivi, knjižnice i muzeji – AKM, Skupštini HKD-a, te stručnim edukativnim predavanjima Splitskog knjižničarskog društva. Objavila je radove i održala niz predavanja iz područja semantičkog weba, razvoja ontologija i interoperabilnosti knjižničnih podataka.

Domazet, Tatjana, bibliotekar u Narodnoj biblioteci Srbije, stručnjak je za metapodatke i direktno radi na Agregatoru za Evropeanu. Bila je asistent na projektu *Migracije kroz nauku i umetnost*, a aktivna je u Forumu agregatora Evropeane.

Duh, Jelena diplomirala je konzerviranje i restauriranje umjetnina na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. U konzervatorsko-restauratorskoj djelatnosti radi od 2006. godine surađujući s nizom institucija u kulturi, a stručno zvanje konzervatora-restauratora stječe 2014. godine. Od 2015. godine je zaposlena na poslovima konzerviranja-restauriranja knjižnične građe u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu. Izlaže na domaćim i međunarodnim konferencijama te objavljuje stručne i znanstvene radove.

Fotivec Očić, Dorotea diplomirala je muzeologiju i engleski jezik na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Sudjelovala je u preko 100 projekata u 35 muzejskih institucija od 2015. godine s Institutom za istraživanje avangarde iz Zagreba. Pomoćna je urednica više publikacija. Istaknuti projekti: monografija *Gorgona* (2018.), izložbe *Non-Aligned Modernity. Eastern-European Art and Archives from the Marinko Sudac Collection* (2016.), *The Bosch+Bosch Group and the Vojvodina Neo-Avant-garde Movement* (2019.) i rad na godišnjem projektu *Umjetnik na odmoru*.

Gržina, Ivana diplomirala je povijest umjetnosti i talijanski jezik i književnost. Viša je kustosica u Strossmayerovoj galeriji starih majstora Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, gdje joj je, osim dodijeljenih umjetničkih zbirki, povjerena i skrb o kemijskoj/analognoj fototečnoj

građi, te edukativne djelatnosti. Polaznica je poslijediplomskoga doktorskog studija informacijskih i komunikacijskih znanosti, s užim usmjerenjem na muzeologiju i njoj bliske znanstvene grane. Područja njezina istraživačkog interesa su položaj i uloga fotografije u različitim muzejima, strategije upravljanja fotografskim materijalom u različitim baštinskim institucijama, problemi digitalizacije fotografske građe te usustavljivanje hrvatske stručne terminologije o fotografiji. Od početka projekta izrade *Pravilnika za opis i pristup građi u knjižnicama, arhivima i muzejima* djeluje kao članica muzejske radne grupe, a posljednje je dvije godine i članica Stalnog odbora, kao predstavnica Hrvatskoga muzejskog društva. Sudjelovala je na više domaćih i međunarodnih znanstvenih i stručnih skupova te je objavila petnaestak znanstvenih i stručnih radova.

Hadrović, Merien rođena je u Osijeku, gdje je diplomirala 2008. godine na Filozofskom fakultetu i stekla naziv diplomirane knjižničarke i profesorice pedagogije. Od iste godine zaposlena je u Gradskoj i sveučilišnoj knjižnici Osijek. U razdoblju od 2008. do 2012. radila je na Posudbenom odjelu za odrasle, a od 2013. godine na Odjelu obrade GSKO.

Hebrang Grgić, Ivana izvanredna je profesorica i znanstvena savjetnica na Odsjeku za informacijske i komunikacijske znanosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu gdje je i predstojnica Katedre za knjigu i nakladništvo. Sudjeluje u izvođenju kolegija na svim razinama studija. Urednica je i autorica više znanstvenih knjiga te brojnih radova u domaćim i stranim znanstvenim časopisima i zbornicima radova sa znanstvenih skupova. Od 2012. do 2021. godine bila je glavna urednica nakladničkih nizova Hrvatskoga knjižničarskog društva. Područja interesa su joj znanstvena komunikacija, nakladništvo, povijest knjige te knjižnične zbirke. Značajnije uredničke knjige su *Hrvatski znanstveni časopisi: iskustva, gledišta, mogućnosti* (2015.) i *Otvorenost u znanosti i visokom obrazovanju* (2018.), a autorske *Časopisi i znanstvena komunikacija* (2016.) i *Kratka povijest knjižnica i nakladnika: s kodovima i aplikacijom* (2018.). Autorica je nekoliko priručnika i online tečajeva. Kao predavač od

2015. godine sudjeluje u programu Centra za stalno stručno usavršavanje knjižničara u čijem je programskom odboru od 2020. godine. Godine 2018. pokrenula je projekt *Hrvatski iseljenički tisak* čiji je cilj okupiti nakladničku produkciju Hrvata izvan Hrvatske. Dobitnica je više nagrada i priznanja – priznanja Europe's Open Access Champions (2016.), Godišnje nagrade Filozofskoga fakulteta (2017.), nagrade udruge European Network for Academic Integrity (2018.) te Državne nagrade Ivan Filipović (2019.).

Horić, Andrea, diplomirala je 1993. godine Filozofiju i etnologiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu gdje je i doktorirala 2008. godine na području humanističkih znanosti (filozofija) s temom *Problem jezika u Cassirerovoj filozofiji simboličkih formi*. Stručni ispit iz knjižničarstva položila je 1995. godine s radom na temu *Shvaćanje informacije u djelu Rafaela Capurra*. Zvanje višeg knjižničara ostvarila je 2011. godine. Od 1998. godine zaposlena je na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Usavršavala se na području humanističkih znanosti (stipendija DAAD – Deutscher Akademischer Austauschdienst, akademski programi IUC Dubrovnik – The Inter-University Centre i međunarodne konferencije) i informacijskih znanosti (Sabre Fondation – Information Technology Workshops program; Harvard Law Library, Massachusetts Institute of Technology te Medical Library, Boston University; LIDA – Libraries in the digital age, The Inter-University Centre Dubrovnik; OVID technologies, studijski boravci u inozemstvu i dr.). Izlagala je na hrvatskim i inozemnim skupovima, objavila je veći broj radova s područja knjižničarstva i informacijskih znanosti. Uže područje njezinog interesa je povijest knjižnica, zaštita knjižnične građe i digitalizacija te filozofska promišljanja informacije.

Jecić, Zdenko diplomirao je na Arhitektonskom fakultetu (1993.), magistrirao na Građevinskom fakultetu (1999.), a doktorirao na Filozofskom fakultetu (2008.) u Zagrebu. Od 2000. radi kao leksikograf u Leksikografskom zavodu Miroslav Krleža u Zagrebu, gdje je od 2010. pomoćnik glavnog urednika mrežnog izdanja *Hrvatske enciklopedije*,

a od 2014. glavni urednik *Hrvatske tehničke enciklopedije*. Znanstveno se bavi enciklopedikom u okruženju novih medija. Naslovni je docent na Filozofskom fakultetu u Zagrebu (2011.-2016.), gdje predaje kolegije Uvod u enciklopediku i Enciklopedistika. Predsjednik je znanstvenog vijeća Leksikografskog zavoda (2011.-2017.), član uredništva znanstvenih časopisa *Studia lexicographica* (2011.-) i *Acta graphica* (2015.-) te je predstavnik Hrvatske u Međunarodnom komitetu za povijest tehnike ICOHTEC.

Jemo, Danijela voditeljica je radionice za konzervaciju-restauraciju tekstila na Odjelu za umjetnost i restauraciju Sveučilišta u Dubrovniku. Diplomirala je 2001. na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je i doktorirala 2014. na temu *Identifikacija bojila na povijesnom tekstu 18./19. stoljeća iz Dubrovnika*. Od Ministarstva kulture RH posjeduje licenciju za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, područje konzervacija-restauracija tekstila, te više stručno zvanje viši konzervator-restaurator tekstila. Do 2007. bila je zaposlena u Hrvatskom restauratorskom zavodu, Odjelu za konzervaciju-restauraciju tekstila. Nakon toga, na Sveučilištu u Dubrovniku, Odjelu za umjetnost i restauraciju osniva, organizira i oprema radionicu/laboratorij za smjer konzervacije-restauracije tekstila, koristeći stečena praktična iskustva i teoretska znanja iz područja struke. Nositeljica je više kolegija iz područja konzervacije-restauracije tekstila, na preddiplomskom i diplomskom sveučilišnom studiju „Konzervacija-restauracija, smjerovi: drvo, papir, tekstil, metal, keramika“. Bila je mentorica na mnogim završnim i diplomskim radovima. Sudjelovala je u brojnim domaćim i međunarodnim znanstvenim i stručnim skupovima, objavila je više znanstvenih i stručnih radova, te sveučilišni udžbenik *Osnove konzerviranja-restauriranja tekstila*. To je prva knjiga iz tog područja struke objavljena na hrvatskom jeziku.

Justinić, Matilda diplomirana je inženjerka matematike iz područja matematičke statistike i računarstva te diplomirana knjižničarka. Diplomirala je 2010. godine na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu

Sveučilišta u Zagrebu, a 2015. na izvanrednome diplomskom studiju informacijskih znanosti (bibliotekarstvo) na Filozofskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Stručno se usavršavala na Universidade de Campinas u Campinasu u Brazilu, gdje je radila kao dio tima na istraživačkome programiranju u Matlabu. Radi u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu na poslovima digitalizacije, osobito starih hrvatskih novina i časopisa.

Kežić Pucketić, Ivana diplomirala je na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu hrvatski jezik i književnost i južnu slavistiku. Na istom Fakultetu završila je i izvanredni studij bibliotekarstva, stekavši zvanje magistre bibliotekarstva. Od 2012. godine zaposlena je u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici, prvo u Uredništvu mrežnih stranica Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu, a zatim u Zbirci službenih publikacija u Odjelu korisničke službe. Od 2018. godine zadužena je i za poslove u sklopu Europskog dokumentacijskog centra NSK. Članica je Zagrebačkog knjižničarskog društva.

Klarić, Dijana rođena je 1. ožujka 1984. u Požegi. Osnovnu i srednju školu završila je u Požegi, a dvopredmetni studij Knjižničarstvo i Hrvatski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Osijeku. Od 2010. zaposlena je u Gradskoj knjižnici Požega na mjestu voditelja Znanstvenog i studijskog odjela. Posebne preferencije su joj rad sa starim i rijetkim knjigama, naročito zavičajnog korpusa. Pod mentorstvom Ines Cerovac dobiva ovlasnicu za stručnu obradu starih i rijetkih knjiga. Tri godine radila je na stručnoj obradi knjižnice Franjevačkog samostana u Požegi i dvije godine na stručnoj obradi knjižnice Gradskog muzeja Požega. Kontinuirano radi na popularizaciji znamenitih zavičajnika kao i zavičajnih tema i to putem raznih aktivnosti namijenjenih učenicima osnovnih i srednjih škola, ali i stručnim člancima o ostavštinama znamenitih zavičajnika u Gradskoj knjižnici Požega te prigodnim izložbama.

Klarin Zadavec, Sofija, pomoćnica glavne ravnateljice NSK za djelatnost nacionalne knjižnice Republike Hrvatske, a prethodno pročelnica Hrvatskoga zavoda za knjižničarstvo i savjetnica za razvoj Hrvatske digitalne knjižnice u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu. Doktorat iz znanstvenog polja Informacijske i komunikacijske znanosti, grana Knjižničarstvo obranila je 2012. godine na Sveučilištu u Zagrebu. Stalno je zaposlena u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu od 1991. Od 2004. koordinator je projekata digitalizacije i razvoja sustava i portala digitalne knjižnice. Predstavnica je NSK u projektu *e-Kultura* Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske.

Kodrič Kesovia, Mateo Miguel rođen je 2. ožujka 1987. godine u Dubrovniku. Godine 2006. upisuje studij restauracije i konzervacije na Sveučilištu u Dubrovniku, na kojem 2012. završava i diplomski studij. Određeno vrijeme provodi i u inozemstvu, na Instituto per l'Arte e il Restauro Palazzo Spinelli u Firenci, te putem Erasmus programa, na Institut für Konservierung und Restaurierung - Universität für die Angewandte Kunst u Beču. Užu specijalizaciju prepoznavanja, analiziranja i katalogiziranja povijesnog tekstila prema propisima međunarodne organizacije CIETA-e završava 2011. godine u Fondazione della Arte setta Lisio, u Firenci. Od rujna 2013. zaposlen je u suradničkom zvanju asistent na Odjelu za umjetnost i restauraciju Sveučilišta u Dubrovniku. Poslijediplomski doktorski studij Tekstilna znanost i tehnologija upisuje 2014. godine na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Godine 2016. usavršava se u području konzervacije-restauracije tekstila u razdoblju od četiri mjeseca na uglednom institutu Abegg Stiftung u Riggisbergu, Švicarskoj, gdje sudjeluje u provedbi nekoliko međunarodnih projekata restauracije i stručnih putovanja. Uz konzervaciju i restauraciju tekstila kao primarni znanstveni interes, provodi interdisciplinarna istraživanja u području povijesti tekstilne tehnologije, metode rekonstrukcije i replike, kolorimetrijske analize, tiskarske tehnike te digitalizacije tekstilnih umjetnina. Govori tečno engleski, njemački, španjolski i talijanski jezik.

Koljenik, Dragana, mag. informacijskih znanosti, od 2017. godine zaposlena u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu. Od 2020. godine radi kao glavna urednica portala i društvenih mreža u odsjeku Marketing i komunikacije NSK. Voditeljica je Digitalnog laboratorija, inovativnog programa NSK kao i projekta *Smart Library* NSK. Sudjeluje i u brojnim drugim projektima i programima NSK, uglavnom se usmjeravajući na nove tehnologije i inovativne prakse u informacijskim znanostima.

Krpan Smiljanec, Marina rođena je 1959. godine. Pročelnica je Hrvatskog zavoda za knjižničarstvo u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu, u kojoj je zaposlena od 2013. godine. Bila je ravnateljica Gradske knjižnice Krapina i Gradske knjižnice i čitaonice „Antun Mihanović“ Klanjec. Diplomirala je arheologiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, a apsolvirala pravo na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Zvanje diplomiranog knjižničara stekla je 1990. godine, magistrirala informacijske znanosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu gdje je i doktorirala s temom *Komunikacija zavičajnih sadržaja u digitalnoj sredini*. Zvanje višeg knjižničara stekla je 2010. godine, a knjižničarskog savjetnika 2017. godine. Predmet interesa joj je baština te je bila zaposlena i kao savjetnica za baštinske zbirke u Hrvatskome zavodu za knjižničarstvo u NSK u Zagrebu.

Kranjec, Irena diplomirala je sociologiju i bibliotekarstvo na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 1999. do 2002. radila je u Narodnoj knjižnici „Petar Preradović“, Bjelovar. Od 2002. do 2009. radila je kao voditeljica knjižnice Odsjeka za informacijske znanosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 2009. godine radi kao predmetna knjižničarka za Zbirku informacijskih znanosti u Knjižnici Filozofskog fakulteta, a od 2011. do 2018. godine bila je i v.d. voditeljica Knjižnice Filozofskog fakulteta. Zvanje višeg knjižničara stekla je 2011. godine. Sudjelovala je na 3 međunarodna projekta: SEEDS, CESSDA SAW i SERCIDA koja su se bavila istraživačkim podacima i Arhivima istraživačkih podataka za društvene znanosti. Članica je Radne grupe za Open Press u Knjižnici Filozofskog fakulteta.

Lapiš, Sanja diplomirala je 2017. godine na Odsjeku za informacijske znanosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. Od 2017. do 2018. godine radila je kao diplomirana knjižničarka u Središnjoj geografskoj knjižnici Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Djelatnica je Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu, radi u Centru za razvoj Hrvatske digitalne knjižnice pri Hrvatskom zavodu za knjižničarstvo. Zadužena je za poslove vezane uz procese digitalizacije građe. Članica je organizacijskog odbora D-festa i Hrvatskog knjižničarskog društva.

Lemić, Vlatka voditeljica je Središnjeg ureda za arhivsku građu Sveučilišta u Zagrebu. Arhivska je savjetnica, predavač na studiju arhivistike u Zagrebu i aktivni sudionik raznih stručnih i međunarodnih projekata na području kulture, arhivske djelatnosti i digitalizacije baštine (Time Machine, CRAERCH, co:op i dr.). Autorica je više od sedamdeset stručnih i znanstvenih radova i urednica časopisa *@rhivi*. Potpredsjednica je ICARUS-a i predsjednica ICARUS Hrvatska, članica Izvršnog vijeća EURBICA-e i EGSAH-a, stručnih tijela ICA-e, Time Machine ambasadorica i članica Europeana Advisory Boarda.

Majlinger-Tanocki, Inge rođena je u Osijeku, diplomirala je 1989. godine, kada stječe stručni naziv profesorice hrvatskog ili srpskog jezika i književnosti u Osijeku, Pedagoški fakultet. Od 1992. zaposlena je u Gradskoj i sveučilišnoj knjižnici Osijek. Godine 1994. nakon položenog stručnog ispita stječe stručno zvanje diplomirane knjižničarke. Od 1997. do 2005. radi na Posudbenom odjelu za odrasle, a od 2010. na Odjelu obrade GISKO. Godine 2013. stječe akademski stupanj magistre znanosti iz znanstvenog područja društvenih znanosti, znanstvenog polja informacijskih i komunikacijskih znanosti, a znanstvene grane knjižničarstva, a u 2014. stječe zvanje više knjižničarke.

Marin, Anita viša je knjižničarka u Odjelu bibliografsko središte, Odsjek retrospektivna bibliografija Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu.

Sudjeluje i u projektima digitalizacije. Voditeljica više digitalizacijskih projekata knjiga i projekata vezanih uz virtualne izložbe *Kreativna nadgradnja digitalnog sadržaja knjižnica: suradnički sustav za izradu virtualnih izložbi* i *Mreža virtualnih izložbi kulturne baštine: razvoj obrazovnih sadržaja*.

Marinković, Ana diplomirala je povijest umjetnosti i etnologiju na Sveučilištu u Zagrebu 2000. godine. Magisterij je obranila 2001., a 2013. disertaciju na Odsjeku za medievistiku Srednjoeuropskog sveučilišta u Budimpešti. Usavršavala se u području hagiografije na Sveučilištu Roma Tre u Rimu te digitalne humanistike u Veneciji, Lisabonu i Firenci. Od 2007. zaposlena kao asistentica, a od 2018. docentica na Odsjeku za povijest umjetnosti FFZG-a. Suradnica na studijima Povijest Jadrana i Mediterana te Konzervacija-restauracija Sveučilišta u Dubrovniku. Sudjelovala u nizu znanstvenih i umjetničkih projekata (MZOS, HRZZ, Sveučilište u Zagrebu, CEU, Zaklada Open Society, Creative Europe), a trenutno sudjeluje na projektima *Architectural Culture of the Early Modern Eastern Adriatic (ERC)*, *Histoire et archéologie des monastères et des sites ecclésiiaux d'Istrie et de Dalmatie (Ive-XIIe siècle) (ANR)* i *Izazovi za društvene i humanističke znanosti: novi studiji i sustav kvalitete Filozofskog fakulteta u Zagrebu (ESF)*. Voditeljica Međunarodne medievističke doktorske ljetne škole u suradnji sa Sveučilištima u Lausanni i Brnu te projekta *Otkrivanje starih dubrovačkih katedrala*. Suraduje na projektima obnove i zaštite baštine, suautorica je programa De/ReFamiliarising Heritage za kandidaturu Dubrovnika za EPK2020, članica Povjerenstva za monitoring nad izradom Plana upravljanja svjetskim dobrom UNESCO-a u Dubrovniku. Dopredsjednica Hrvatskog hagiografskog društva Hagiotheca te članica organizacijskog odbora Dana Cvita Fiskovića.

Markota, Blago, rukovoditelj RJ Arhivi i programsko gradivo. Član "Media Studies Commission" pri Svjetskom udruženju audiovizualnih arhiva, FIAT/IFTA. Prethodno, član Izvršnog odbora FIAT/IFTA (2014.-2018.) u punom mandatu.

Maroević, Ivanka rođena je 1963. godine u Zagrebu. U razdoblju od 1983. do 1991. radi u Gradskoj knjižnici Samobor gdje sudjeluje u uvođenju računalne obrade knjižnične građe te implementaciji programske podrške Medved, prvog knjižničkog softvera u Hrvatskoj za katalogizaciju knjiga i časopisa te posudbu koju je razvila knjižnica Medveščak. Od 2008. godine radi u Link2, tvrtki koja je specijalizirana za projektiranje, razvoj i implementaciju informacijskih sustava za upravljanje zbirkama kulturne i prirodne baštine (M++, S++, K++ te Modulor++). Uz praktičnu podršku stručnim djelatnicima koji prilikom obrade muzejske građe i dokumentacije te knjižnične građe rade s integriranim informacijskim sustavom, uže područje rada joj je sudjelovanje u upravljanju brojnim projektima digitalizacije i razvoju interaktivnih rješenja za prezentaciju baštinske građe muzejskih i srodnih ustanova kroz virtualne izložbe, prateće tiskane i mrežne kataloge i dr. Posebno dragocjena iskustva stekla je u velikim suradničkim projektima poput izrade mrežnog i tiskanog kataloga izložbe *Slavonija, Baranja i Srijem – vrela europske civilizacije* (<http://www.bastina-slavonija.info/>), virtualnog kataloga *Istraživanje, obnova i revitalizacija kulturne baštine Ilok - Vukovar - Vučedol* (<http://ilok-vukovar-vucedol.min-kulture.hr/>) ili mrežnih stranica izložbenog projekta *Valpovački vlastelini Prandau-Normann* (<http://valpovacki-vlastelini.info/>).

Marušić, Matko Matija doktorirao je u listopadu 2019. godine na Poslijediplomskom doktorskom studiju medievistike Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Od 2015. do sredine 2019. godine bio je asistent-doktorand na Institutu za povijest umjetnosti te od 2020. do početka 2021. poslijedoktorand na Odsjeku za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta u Rijeci. Sudjelovao je na dva projekta Hrvatske zaklade za znanost, *Dubrovnik: Civitas et Acta Consiliorum. Visualising Development of Late Medieval Urban Fabric* i *Ars lignea adriatica: drvorezbarska umjetnička baština sjevernog Jadrana od 1300. do 1600. godine*, te na više projekata Filozofskog fakulteta u Zagrebu i Instituta za povijest umjetnosti. Boravio je na višemjesečnim razmjenama i usavršavanjima na Sveučilištima

u Napulju i Pisi (Erasmus) te Cambridgeu (stipendija zaklade British Scholarship Trust). Objavio je članke u domaćim i međunarodnim časopisima (*Dubrovnik Annals*, *Peristil* te *Religions, Studia Ceranea i Convivium*) te dva rada u suautorstvu, u *Zborniku Dana Cvita Fiskovića* s Anom Marinković te u časopisu *Zeitschrift für Kunsttechnologie und Konservierung* s međunarodnom istraživačkom grupom. Za dosadašnja je postignuća nagrađen Rektorovom nagradom, Nagradom za izvrsnost u studiju te Nagradom Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za diplomski rad. Član je uredništva časopisa *Radovi Instituta za povijest umjetnosti* te jedan od urednika radijske emisije *Sakralna baština* na Hrvatskom katoličkom radiju.

Matijević, Marta diplomirana je knjižničarka u Centru za stalno stručno usavršavanje knjižničara i Zbirci za knjižničarstvo pri Hrvatskom zavodu za knjižničarstvo u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu. Ima iskustvo rada na Hrvatskom arhivu weba. Diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Osijeku, Odsjek za informacijske znanosti 2016. godine i stekla zvanje magistre informatologije. Ima objavljene radove iz područja upravljanja istraživačkim podacima i teorije informacija. Članica je nacionalnog Research Data Alliance čvora.

Melinščak Zlodi, Iva zaposlena je u Knjižnici Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. U Knjižnici radi na poslovima vezanim uz digitalne izvore i edukaciju korisnika, institucijski repozitorij, potporu izdavačkoj djelatnosti ustanove, izvještavanje o znanstvenoj produktivnosti i bibliometrijskim pokazateljima. Sudjelovala je u pokretanju repozitorija ustanove i institucijske platforme za knjige u otvorenom pristupu FF Open Press. Na FFZG-u je kontakt osoba za DARIAH i OPERAS te sudjeluje u aktivnostima tih europskih konzorcija. Sudjelovala je u pokretanju dviju važnih komponenti hrvatske infrastrukture za otvorenu znanost: Portala Hrčak i sustava digitalnih repozitorija DABAR. Članica je upravnog odbora Hrvatske udruge za znanstvenu komunikaciju ZNAK i koordinacijskog odbora sustava DABAR. Od 2021. postaje članicom upravnog odbora

organizacije SPARC Europe. Sudjeluje u aktivnostima na međunarodnim projektima OPERAS-P i TRIPLE. Područja stručnog i znanstvenog interesa joj obuhvaćaju: otvoreni pristup i otvorenu znanost (naročito u društvenim i humanističkim područjima), repozitorije, bibliometriju u humanističkim i društvenim znanostima, autorsko pravo i nakladništvo. Diplomirala je filozofiju i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a trenutno je polaznica doktorskog studija Informacijskih i komunikacijskih znanosti na istom fakultetu.

Mihalić, Tatjana knjižničarska je savjetnica, radi kao koordinatorica Zbirke muzikalija i audiomaterijala u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu. Diplomirala muzikologiju na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu te knjižničarstvo na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je 2012. obranila doktorsku disertaciju. Članica Komisije za glazbene knjižnice i zbirke pri Hrvatskom knjižničarskom društvu, hrvatskog ogranka IAML-a te Hrvatskog muzikološkog društva. Od 2007. predsjednica RILM-ove komisije za Hrvatsku, najveće svjetske glazbene bibliografske baze, sa sjedištem u New Yorku (USA). Sudjelovala na više domaćih i međunarodnih stručnih skupova koje uključuju teme iz glazbenog knjižničarstva.

Mikić-Grginčić, Aleksandra rođena je 10. siječnja 1974. u Karlovcu. Završila je Tekstilno-tehnološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu i izvanredni studij bibliotekarstva na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Od 2011. godine radila je u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu na odjelu za Međuknjižničnu posudbu te kao koordinator nabave elektroničkih izvora za hrvatsku akademsku i znanstvenu zajednicu. Od 2015. zaposlena je u Gradskoj knjižnici „Ivan Goran Kovačić“ u Karlovcu na Zavičajnom odjelu. Članica je programskih i organizacijskih odbora nekoliko skupova te je članica uredništva digitalnog portala Gradske knjižnice „Ivan Goran Kovačić“ Karlovac. Bavi se organizacijom izložbi, koordinator je nakladništva Knjižnice te koordinator digitalizacije fonda Zavičajne zbirke gradske knjižnice „Ivan Goran Kovačić“ Karlovac.

Mirjam Sunara, Sagita diplomirala je konzervaciju-restauraciju na Umjetničkoj akademiji u Splitu (UMAS), specijaliziravši se za štafelajne slike i polikromirano drvo. Doktorat je stekla na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, na katedri za zaštitu umjetničke baštine. Na splitskom studiju konzervacije-restauracije u nastavi je angažirana od 2004. godine, a zaposlenje je dobila 2006. Usporedo s radom na UMAS-u, od 2005. do 2009. godine radi u Hrvatskom restauratorskom zavodu – Restauratorskom odjelu u Splitu. Kao stipendist američke vlade jedan je semestar provela kao gostujući nastavnik na magistarskom znanstvenom studiju konzerviranja-restauriranja Muzeja Winterthur i Sveučilišta u Delawareu. Na UMAS-u trenutno izvodi nastavu iz kolegija vezanih za osnove konzerviranja-restauriranja štafelajnih slika i polikromiranog drva, preventivnu konzervaciju, dokumentaciju i komunikacijske vještine, povijest i teoriju konzervacije-restauracije i intervju s umjetnikom. Usto obnaša dužnost prodekanice za umjetnost, znanost, međunarodnu suradnju i ECTS. Na Sveučilištu u Splitu vodi projekt *Conservation of Art in Public Spaces*. Problematikom očuvanja skulptura na otvorenom bavi se već deset godina, a interes je usmjerila prema Parku skulptura Željezare Sisak. Suurednica je knjige *The Conservation of Sculpture Parks* (Archetype Publications, London) i producentica edukativnog dokumentarnog filma *Vrijeme nije pomoglo* koji govori o skulpturi B. Ružića *Vrata* iz sisačkog parka skulptura.

Mumelaš, Dolores završila je 2011. preddiplomski studij hrvatskog jezika i književnosti na Sveučilištu Jurja Dobrile u Puli, a 2014. diplomski studij bibliotekarstva i muzeologije i upravljanja baštinom na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 2016. zaposlena je u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu u Informacijskom centru, a od 2017. u Zbirci službenih publikacija u Odjelu korisničke službe gdje radi i kao predmetni stručnjak na usluzi Pitajte knjižničara – tematsko pretraživanje. Od 2018. godine obavlja i poslove Europskog dokumentacijskog centra NSK, a od iste je godine i aktivna članica Zagrebačkog knjižničarskog društva.

Ožanić Roguljić, Ivana diplomirala je na Odsjeku za arheologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 1998. Magistrirala je 2004. te doktorirala 2012. godine. Radila je kao kustos u Arheološkom muzeju u Zagrebu (2000.-2003.) i u Gradskom muzeju u Vinkovcima (2003.-2004.). Od 2004. do 2006. znanstveni je novak na Odsjeku za arheologiju FFZG-a. U Institutu za arheologiju zaposlena je od 2007. kao znanstveni novak te od 2012. kao znanstveni suradnik. Bila je suradnica na više znanstvenih projekata: *Antičke nekropole i prometnice u sjevernoj Hrvatskoj* (2002.-2006.), *Rimski vojni logori u Hrvatskoj – Tilurij* (2004.-2006.), *Sjeverno Hrvatsko primorje u kontekstu antičkog obrambenog sustava* (2007.-2013.). Sudjeluje i na projektu *Arheološka istraživanja na Bribirskoj glavici* (od 2014.). Sudjelovala je kao voditelj ili suradnik na više arheoloških sustavnih i zaštićenih istraživanja. U sklopu znanstvenih arheoloških istraživanja IARH-a sudjelovala je kao zamjenik voditelja i suradnik pri istraživanju lokaliteta Crikvenica – Igralište. Organizirala je gostovanja raznih znanstvenika iz inozemstva i Hrvatske te znanstvene okrugle stolove na temu rimske keramike i rimskih keramičarskih peći. Sudjeluje u radu na tematskim seminarima IARH-a. Administratorica je mjesečnog newslettera grupe za keramiku u arheologiji i newslettera IARH. Autor je izložbe *Na tragovima vremena: iz arheološke zbirke Mateja Pavletića* (AMZ, 2003.). Član je uredništva časopisa *Annales Instituti Archaeologici* od 2014.

Perinić, Iva diplomirana je arheologinja i povjesničarka umjetnosti. Zaposlena je u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu u Zbirci rukopisa i starih knjiga. Osim obrade rukopisne i knjižne građe te izrade metapodataka digitalizirane građe, svoje znanje i iskustvo kao kustosica primjenjuje u izradi virtualnih zbirki i izložbi. Kao suautorica sudjelovala je u postavljanju virtualnih izložbi *Hrvatska glagoljica*, *Lisinski* i *Matija Vlačić Ilirik* te u izradi izložbe i kataloga *Marko Marulić – europski humanist*.

Petković Basletić, Ana viša je kustosica u Kabinetu grafike Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, gdje je zadužena za Staru zbirku i

zbirku 19. stoljeća. Diplomirala je talijanski jezik i književnost te povijest umjetnost 2011. godine na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Stekla je stručna zvanja dokumentaristice (2012.) i kustosice (2013.). Iako je okosnica njezina stručnog interesa crteži i grafika starih majstora, bavi se i suvremenom grafikom. Autorica i kustosica je više izložbi. Urednica je nekoliko kataloga izložbi i grafičkih mapa u izdanju Kabineta grafike HAZU. Autorica je više predgovora, stručnih tekstova te nekoliko konferencijskih priopćenja.

Petrović, Nataša, viši bibliotekar u Narodnoj biblioteci Srbije, stručnjak je za metapodatke i direktno radi na Agregatoru za Evropeanu. Bila je asistent na projektu *Zajednička kultura u Evropeani*, a aktivna je u Forumu agregatora Evropeane.

Petrušić, Renata, viša knjižničarka, diplomirala hrvatski jezik i književnost i knjižničarstvo na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Zaposlena u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu u Centru za razvoj Hrvatske digitalne knjižnice. Voditeljica projekata digitalizacije, suradnica europske digitalne knjižnice Europeane, članica Komisije za autorsko pravo i otvoreni pristup, Komisije za slobodan pristup informacijama i slobodu izražavanja i Radne grupe za normizaciju Hrvatskog knjižničarskog društva te članica tehničkog odbora Hrvatskog zavoda za norme HZN/TO 46, Bibliotekarstvo, dokumentacija i informacije. Predstavnica NSK za pitanja djela siročadi i djela koja više nisu dostupna na tržištu pri Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo. Održala veći broj izlaganja na stručnim i znanstvenim skupovima iz područja digitalnih knjižnica te autorskopравnih pitanja povezanih s objavom i pristupom digitalnoj baštini. Sudjeluje u nekoliko domaćih i međunarodnih stručnih i znanstveno-istraživačkih projekata. Bavi se pitanjima digitalizacije, objave, dostupnosti i korištenja digitalne građe, autorskim pravom te otvorenim pristupom.

Pomper, Suzana rođena je 1. listopada 1983. u Zagrebu. Živi i radi u Kutini. Nakon završenog studija informatologije (smjer Bibliotekarstvo)

i pedagogije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu vraća se u Kutinu i zapošljava u Knjižnici i čitaonici Kutina na mjestu diplomiranog knjižničara. Godine 2014. postaje ravnateljica Knjižnice i čitaonice Kutina. Na toj funkciji ostaje do danas. Sudjelovala je na mnogobrojnim stručnim skupovima, na nekima i aktivno. Voditeljica je računalnih radionica za odrasle, vodila je i pričaonice za djecu, radionicu za mlade, moderira književne susrete u Knjižnici. Aktivno sudjeluje u radu lutkarske družbe *Kutko* kutinske knjižnice. Koordinatorica je mnogobrojnih projekata u Knjižnici, između ostalog započela je i provela projekt *Digitalizacija Moslavačkog lista* koji je još uvijek u tijeku.

Ricl, Jesenka magistra je umjetnosti, s dugogodišnjim iskustvom u očuvanju i promociji kulturne baštine. Certificirani je vodič interpretator. Trenutno je zaposlena u Muzeju Slavonije, na mjestu muzejske pedagoginje, a ujedno je voditeljica Odjela za edukaciju i promidžbu. U petogodišnjem razdoblju sudjelovala je u nekoliko međunarodnih projekata financiranih sredstvima iz Erasmus Plus programa. Upravo su suradnja s međunarodnim partnerima, ali i aktualne teme digitalizacije kulturne baštine utjecale na osmišljavanje i izradu niza digitalnih sadržaja: od online edukativnih igara i kvizova sve do virtualnih šetnji i 3D modela. Uz nju, u izradi virtualne šetnje sudjelovala je grupa autora i suradnika te stručnjaka zbog kojih je projekt digitalizacije izložbe o ostavštini obitelji Weissmann poprimio veliki značaj u muzejskoj, ali i lokalnoj zajednici.

Rubić, Jelena voditeljica je Službe za digitalizaciju kulturne baštine Ministarstva kulture i medija. Koordinira poslove izgradnje nacionalnog infrastrukturnog sustava za razvoj sustavnog i ujednačenog pristupa digitalizaciji kulturne baštine. Organizira i provodi aktivnosti informacijske dokumentacije u području arhiva, audiovizualne tehnologije, knjižnica i muzeja. Prati, proučava i istražuje digitalizaciju kulturne baštine unutar kulturnog razvoja i programa kulturnih politika. Planira, provodi i prati nacionalne projekte digitalizacije koji sudjeluju u europskim i svjetskim projektima digitalizacije kulturne baštine. Organizira i prati rad nacionalnih

stručnjaka u području kulture i informacijskih tehnologija u svrhu izrade nacionalnih smjernica i uputa za digitalizaciju kulturne baštine i mjera za jačanje i promicanje svijesti o digitalizaciji. Organizira i prati koordinirane akcije potrebne za stvaranje sinergija između nacionalnih i europskih politika digitalizacije kulturne baštine.

Salopek, Željka predmetni je knjižničar u Zbirci za klasičnu filologiju u Knjižnici Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Na istom je Fakultetu diplomirala latinski i grčki jezik i književnost (2009.) te bibliotekarstvo (2016.). Sudjeluje u dvije radne grupe za razvoj sustava repozitorija DABAR te u radu na platformi za objavu knjiga u otvorenom pristupu FF Open Press. Jedna od urednica fakultetskog repozitorija ODRAZ, jedna od administratorica za softver PlagScan za FFZG. Sudjelovala je u nekoliko projekata digitalne humanistike (*Profil hrvatskog latinizma; Croatica et Tyrolensia – digitalna usporedba hrvatske i tirolske latinističke književnosti; COST akcija Reassembling the Republic of Letters, 1500-1800: A digital framework for multi-lateral collaboration on Europe's intellectual history*). Članica je Zagrebačkog knjižničarskog društva te je aktivna u radu Komisije za teoriju i znanstveni rad HKD-a.

Seiter-Šverko, Dunja viša je knjižničarka u knjižnici Državnog arhiva u Rijeci. Tijekom profesionalne karijere bila je koordinator Knjižnice Prečko, urednica i voditeljica tribine Književni petak, suradnica u Matičnoj i razvojnoj službi, sve u Knjižnicama grada Zagreba. U Ministarstvu kulture radila je u Odjelu za knjižničnu djelatnost te sudjelovala u uspostavi Odjela za digitalizaciju arhivske, knjižnične i muzejske građe i bila njegovom prvom načelnicom. Bila je glavna ravnateljica Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu u razdoblju od 2011. do 2015. godine. Predsjednica je Komisije za upravljanje Hrvatskog knjižničarskog društva. Sudjelovala je u izradi nacionalnih strategija za poticanje čitanja i digitalizaciju kulturne baštine.

Semenski, Vikica, profesorica filozofije i komparativne književnosti, knjižničarska savjetnica. Zaposlena u Gradskoj knjižnici KGZ-a na Odjelu

za katalogizaciju, zadužena za obradu elektroničke, audiovizualne i zvučne neglazbene građe, sudjeluje u razvoju modula za normativne i bibliografske baze sustava ZaKi, koordinatorica projekta *Digitalizirana zagrebačka baština*. Kao članica Radne grupe za kataložni opis i Radne grupe za pristupnice Komisije za katalogizaciju HKD-a sudjelovala u projektu *Izrada, objavljivanje i održavanje nacionalnog pravilnika za katalogizaciju*, predstavnica Komisije za katalogizaciju u timu redaktora *Pravilnika za opis i pristup građi u knjižnicama, arhivima i muzejima*.

Skuhala Karasman, Ivana rođena je 4. srpnja 1975. godine u Varaždinu. Godine 1994. upisuje studij filozofije i kroatologije na Hrvatskih studijima Sveučilišta u Zagrebu gdje je 1999. godine diplomirala, a 2003. godine magistrirala s temom *Uloga astrologije u određenju odnosa svijeta i čovjeka u nekih srednjovjekovnih i renesansnih hrvatskih filozofa*. Godine 2004. upisala je doktorski studij na Hrvatskim studijima gdje je 2011. doktorirala s tezom *Predviđanje u srednjevjekovnoj i renesansnoj prirodnoj filozofiji (u djelima H. Dalmatina, F. Grisogona, J. Dubrovčanina)*. Od 2005. godine zaposlena je na Institutu za filozofiju prvo na projektu *Problemi renesansnog neoplatonizma i hrvatski filozofi renesanse*, od 2014. godine na projektu *Free Will, Causality and Luck*, a od 2018. na projektu *Hrvatske filozofkinje u europskom kontekstu*. Godine 2011. izabrana je u znanstveno zvanje višeg asistenta, 2012. u znanstveno zvanje znanstvenog suradnika, a 2018. u zvanje višeg znanstvenog suradnika. Objavila je četiri autorske knjige, jedan katalog izložbe, pet poglavlja u knjigama, preko dvadeset znanstvenih članaka i osamnaest stručnih radova i recenzija u domaćim i stranim časopisima. Urednica je i/ili suurednica sedam knjiga. Sudjelovala je na više od trideset domaćih i stranih konferencija. Glavna je urednica časopisa *Prilozi za istraživanje hrvatske filozofske baštine*.

Šamec Flaschar, Indira viša je knjižničarka, voditeljica specijalne knjižnice Strossmayerove galerije starih majstora Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Diplomirala je povijest i etnologiju te knjižničarstvo. Posebnu pozornost u dosadašnjem stručnom radu posvetila je izradi analitičke bibliografske baze podataka o povijesti nastanka galerijske zbirke,

sakupljanju umjetničkih djela, povijesti njihova istraživanja i izlaganja, što je 2011. godine rezultiralo objavljivanjem iscrpne bibliografije *Akademika galerija slika: bibliografije priloga o Strossmayerovoj galeriji od 1842. do 1946. godine*. Aktivno je surađivala na pripremi brojnih izdavačkih projekata matične kuće, a zatekla se je i u ulozi autorice/suautorice više izložbi. Stalna je suradnica na portalu Digitalna zbirka HAZU (DiZbi.HAZU) (od 2013. do danas) i europskom projektu *Europeana Cloud* (2014./15.) gdje skrbi o virtualnim zbirkama Galerije. Realizirala je opsežan projekt preventivne zaštite fotografskih pozitivna te digitalizacije negativa Schneiderova fotografskog arhiva, o čemu je osmislila i kratkometražni dokumentarni film. Sudjelovala je na više domaćih i međunarodnih stručnih i znanstvenih skupova te je objavila nekoliko stručnih radova. Članica je uredništva *Novog uveza*, glasila Zagrebačkoga knjižničarskoga društva te predsjednica Komisije za muzejske i galerijske knjižnice, stručnog tijela Sekcije za visokoškolske i specijalne knjižnice Hrvatskoga knjižničarskoga društva.

Švenda-Radeljak, Ksenija rođena je 9. siječnja 1965. u Zagrebu, gdje je diplomirala na Sveučilištu u Zagrebu, Pravni fakultet, Studijski centar socijalnog rada i stekla zanimanje dipl. socijalne radnice. Nakon višegodišnjeg rada u Knjižnicama grada Zagreba i polaganja državnog stručnog ispita, stječe zanimanje dipl. knjižničarke te u tom zanimanju radi od 1986. do 1994. godine, kao knjižničar-informator. Od 1994. godine zapošljava se kao dipl. knjižničarka u Knjižnici Studijskog centra socijalnog rada Pravnog fakulteta u Zagrebu. Tamo radi i danas. Magistrirala je 2005. godine s temom *Organizacija tezaurusa za znanstveno područje: Socijalne usluge - grana socijalne politike*. Skraćeni i prilagođeni magistarski rad pretvoren je u priručnik za interne potrebe Fakulteta. Znanstveni stupanj doktora informacijskih znanosti stekla je 2012. godine obranom doktorskog rada: *Obrazovanje i status knjižničara u Hrvatskoj do uvođenja studija bibliotekarstva* na Sveučilištu u Zagrebu, Filozofski fakultet, Odsjek za informacijske i komunikacijske znanosti. Dopunjen doktorat objavljen je kao knjiga 2018. godine. Predmeti njezinih znanstvenih interesa su znanstveno izdavaštvo, doprinos žena hrvatskom knjižničarstvu, stručno

obrazovanje knjižničara, obrazovanje korisnika u području informacijske pismenosti. Godine 2018. izabrana je u znanstveno-stručno zvanje knjižničarske savjetnice.

Tabak, Toni završio je srednjoškolski program za tehničara za elektroniku. Na Fakultetu elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje u Splitu stekao je zvanje prvostupnika inženjera računarstva. Odlično poznaje PHP (Laravel, Slim), JavaScript, Node, Angularjs, React, Vue, Embarcadero Delphi (Object Pascal), SQL, no-SQL Databases, GraphQL, API, C, C++, C# i .net. Do sada je realizirao šest višegodišnjih i čitav niz manjih/kraćih projekata. Radio je za klijente iz Hrvatske, Italije, Njemačke i Brazila. Od projekata vezanih za kulturnu baštinu važno je spomenuti *Memento splitske moderne arhitekture*, interaktivnu mapu koja daje pregled najvažnijih splitskih modernističkih građevina po razdobljima, namjeni i lokacijama, i *Connecting Separated*, mrežnu stranicu koja promovira kulturnu i prirodnu baštinu duž rimske ceste što je nekoć povezivala Salonu (Solin) i Bigeste (Ljubuški). Ta je stranica proizašla iz istoimenog europskog projekta. U okviru međunarodnog projekta *Conservation of Art in Public Spaces (CAPuS)* izradio je službenu mrežnu stranicu i centralnu bazu podataka (CAPuS Digital Repository) koja omogućuje pretraživanje umjetničkih djela i rezultata istraživanja provedenih u sklopu projekta.

Ungar, Borna rođen je u Osijeku, gdje trenutno završava petu godinu diplomskog studija Nakladništvo i Informacijske tehnologije pri Filozofskom fakultetu Osijek. Kao student radi na projektima iz područja informacijske tehnologije, što uključuje izradu mrežnih stranica i mobilnih aplikacija.

Vokić, Denis magistrirao je konzerviranje i restauriranje štafelajnog slikarstva na Sveučilištu u Ljubljani. Doktorirao je dokumentiranje na Katedri za muzeologiju i upravljanje baštinom Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. U Zagrebu je radio u Hrvatskom restauratorskom zavodu. S mjesta voditelja Odsjeka za restauriranje slika na drvu HRZ-a prešao je raditi na Sveučilište u Dubrovniku i pokrenuo je atelje K-R centar.

Vrana, Radovan redovni je profesor na Odsjeku za informacijske i komunikacijske znanosti Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Područja su mu interesa digitalne zbirke i knjižnice, informacijska tehnologija u knjižnicama kao potpora knjižničnim službama i uslugama, upravljanje knjižnicama te znanstveno komuniciranje. Autor je i suautor više znanstvenih i stručnih radova iz navedenih područja interesa.

Zeman, Maja diplomirala je povijesti umjetnosti i ruski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Doktorirala je 2014. na poslijediplomskom doktorskom studiju medievistike FFZG-a. Od 2008. zaposlena je u zvanju asistentice na Odsjeku za povijest umjetnosti istog Fakulteta, a od 2018. u zvanju je docentice. Od 2015. voditeljica je znanstveno-istraživačkog projekta *Otkrivanje starih dubrovačkih katedrala*, koji se provodi u suradnji četiri znanstvene institucije i Dubrovačke biskupije. Od 2014. do 2018. suradnica je na projektu HZZ-a *Hrvatska srednjovjekovna baština u europskom kontekstu: mobilnost umjetnika i transfer oblika, funkcija i ideja*. U razdoblju 2008.-2014. znanstvena je novakinja projekta *Hrvatska umjetnička baština do 'stila 1200.' u europskom kontekstu* MZOŠ-a, te tada radi kao pomoćnica urednika časopisa *Hortus artium medievalium* i serija publikacija *Dissertationes and Monographiae* i *Corpus Architecturae Religiosae Europae*. Članica je org. odbora međunarodnog simpozija Međunarodnog istraživačkog centra za kasnu antiku i srednji vijek UNIZG. Od 2007 do 2009. suradnica je europskog projekta *IRCLAMA* (FP6 Okvirni program EU), u svojstvu asistentice izdavačkog i edukacijskog programa te programa arheološki parkovi. Suradivala je i na projektu institucijskih potpora UNZIG *Bizantsko naslijeđe u hrvatskom kulturnopovijesnom kontekstu* (2017.-2019.) te od 2020. i kao voditeljica na projektu razvoja novih istraživačkih digitalnih alata.

Zlodi, Goran zaposlen je kao izvanredni profesor na Katedri za muzeologiju, Odsjeka za informacijske i komunikacijske znanosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu gdje je nositelj i izvođač na kolegijima Dokumentacija

u muzejima 1, Dokumentacija u muzejima 2, Virtualni muzej, Metapodaci za upravljanje gradivom, Informatika za arheologe i Društveni mediji i kulturna baština. Autor je i suautor četrdesetak znanstvenih, preglednih i stručnih radova. Član je Komiteta za dokumentaciju CIDOC Međunarodnog komiteta za muzeje ICOM. Sudjelovao je u radu međunarodnog TEMPUS projekta CD_JEP-16086-2001 *Aspects of Organization and Information Systems: Curriculum Development*. Od 2006. do 2008. kao stručno-znanstveni suradnik sudjelovao na međunarodnom projektu *CRAFTATTRACT – Old Crafts – New Attractions for Cultural Tourism* (EU projekt - INTERREG III A – Slo/Hu/Hr). Od 2007. do 2011. član Ureda projekta *Hrvatska kulturna baština* za digitalizaciju hrvatske kulturne baštine. Istraživač je na međunarodnom projektu *InterPARES Trust – Trust and Digital Records in an Increasingly Networked Society* (2013.-2018.). Sudjelovao u radu *Virtual Multimodal Museum (ViMM) - EU Horizon 2020 programa* (CULT-COOP-8-2016) (2017.-2018.). Član je Radne skupine za izradu Strategije digitalizacije kulturne baštine Republike Hrvatske do 2020. (Radna skupina za tehničku koordinaciju). Sudjeluje na projektu *Otkrivanje starih dubrovačkih katedrala – razvoj interaktivnih digitalnih istraživanja*.

Žužak Horvatić, Maja rođena je 10. rujna 1984. godine u Karlovcu. Završila je preddiplomski studij talijanskog jezika i književnosti i informacijskih znanosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, a potom i izvanredni studij bibliotekarstva. Od 2012. zaposlena je u Gradskoj knjižnici „Ivan Goran Kovačić” u Karlovcu. Od 2015. radi na Zavičajnom odjelu na poslovima koji uključuju praćenje izdavaštva, rad na tekućoj i retroaktivnoj nabavi građe, priređivanje izložbi, kreiranje mrežnog sadržaja, izrada bibliografskih bilješki, promocija zavičajne zbirke i odgovaranje na informacijske upite i predlaganje literature.

Programski odbor

dr. sc. Sofija Klarin Zdravec, knjižničarska savjetnica (predsjednica)

Karolina Holub, knjižničarska savjetnica

Renata Petrušić, viša knjižničarka

Jasenska Zajec, knjižničarska savjetnica

Organizacijski odbor

Renata Petrušić (predsjednica)

Iva Adžaga Ašperger

Karolina Holub

Matilda Justinić

Dragana Koljenik

Marta Kovač

Sanja Lapiš

Nela Marasović

Marta Matijević

Maja Priselac

Impresum

Nakladnik:

Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu
Ulica Hrvatske bratske zajednice 4
10000 Zagreb

Za nakladnika:

Ivanka Stričević

Urednice:

Renata Petrušić
Marta Kovač
Sanja Lapiš

Grafički izgled i priprema:

Marta Matijević
Goran Hasanec

